



Bolgari osvojili Mačin v Dobrudži.

Donavsko predmostje po trdem boju padlo. Rusko-rumunski položaj z vsakim dnem slabši.

NA KRASU LE TOPNIŠKI BOJI.

Niti s francoske, niti z drugih front nobenih važnih novic.

Dunaj, 31. dec.—V italijanskem boju na Kraški planoti je bilo streljanje italijanske artiljerije živahnije, nego v zadnjih dneh. V Ipvski dolini je bil sovražnik zrakoplov zbit po enem naših zrakoplovcu.

Rim, 31. dec.—Ob celi fronti je bilo naše topništvo delavno proti sovražnim postojankam. Sovražnik je zopet ponovno obstreljeval Gorico in predmestja, ne da bi napravil važno škodo. Na Krasu je bil nenaden napad, ki ga je poskušal sovražnik proti našim prednim linijam, ustavljen po naši pehoti.

Topniški dvoboji.

Rim, 1. jan.—Topniški dvoboji so se pripetili v dolinah rek Arsa in Asolo ter na julijski fronti.

Hudi topniški boji.

Dunaj, 2. jan.—Na Kraški planoti je razvijalo sovražno topništvo tekom noči živahnije delavnost.

Rim, 2. jan.—Ob celi fronti so v odgovor na delavnost sovražnega topništva naše baterije hudo obstreljevale avstrijske kote in zvezne linije. Eksplozije smo povzročili v skladišču za topovske izstrelke blizu Kostanjevice na Kraški planoti.

Opolnoči v nedeljo in včeraj je sovražnik trajno obstreljeval Gorico, a je povzročil samo gmotno škodo.

Sovražni zrakoplovi so poskušali napade na planoto Sette Comuni in Štiranski dolini in na Krasu. En sovražni stroj je bil zbit za sovražnimi linijami po streljanju naših obrambnih baterij.

Makedonska fronta.

Berlin, 1. dec. (Brezlično v Sayville.) — Uradno poročilo velikega glavnega stana:

“V Makedoniji: Ob Strumi so turške in bolgarske patrole izvedle uspešno podjetje.”

Nobenih važnih dogodkov.

Berlin, 2. jan.—Nobenih važnih dogodkov ni bilo na makedonski fronti.

Sofija, 2. jan.—Naši pomorski zrakoplovi so uspešno spuščali bombe na sovražne čete severovzhodno od Florine na zapadnem koncu makedonske fronte.

Rumunska fronta.

Berlin, 1. jan. (Brezlično v Sayville.) — Veliki glavni stan naznanja danes:

“Fronta nadvojvode Jožefa: Nemški lovci v Karpatih so razstrelili sovražno strelnico s posadko vred. Med Uzulsko in Putensko dolino so naskočili nemški in avstro-ogrski oddelki več sovražnih višinskih postojank in odbili ljute protinapade ruskih in rumunskih čet. Kraja Herestraun in Ungerenci v Cubalski dolini sta bila osvojena.

“Fronta generala von Mackensena: V severnem delu Velike Valahije so bili Rusi zopet poraženi. Deveta armada je poglala sovražnika nazaj v njegove postojanke napol med Rinnikom Saratom in Počani. Donavska armada je prisilila sovražnika k umeknitvi na mostišče pri Braili.

“V Dobrudži so bili nemškimi in bolgarskim uspehom dodani novi. Neka ruska predmestna postojanka vzhodno od Mačina je bila včeraj zasedena. Ujetih je bilo 1,000 Rusov ter uplenjenih 8 strojnih pušek in 4 topi. V odseku donavskega jezera je bolgarska rečna straža uničila oddelek 50 Rusov, ki je v čolnih prebrodil izlivni rokav sv. Jurija.”

Avstrijsko vojno poročilo.

Dunaj, 2. jan.—Armade centralnih vlasti so v spopadih z zadnjimi stražami potisnile sovražnika nazaj v pripravljene postojanke jugozapadno od Braile in v smeri Rinnika Sarata (v severni Valahiji).

V zgornjih dolinah rek Zabala, Naruja in Putna (v Moldaviji) napadajo avstro-ogrski in nemške čete feldmaršallajntanta von Ruiz ter napredujejo.

V okrožju Harje so naši bataljoni naskočili več postojank, drugo za drugo. Sovražnik brani vsako ped zemlje.

Nadaljnjih 1,600 ujetnikov.

Berlin, 2. jan.—Z rumunskih front poročajo ujetje nadaljnjih 1,600 Rumunov in Rusov. Nemške in avstro-ogrski čete se bližajo predmestnim

postojankam blizu krajev Fokšani in Fundeni.

Več krajev zavzetih.

Berlin, 3. jan.—Fronta nadvojvode Jožefa: Močni sovražni napadi proti gori Paltucanu so se izjavili, s težkimi izgubami. Med dolinama rek Sučica in Putna smo vzeli več višin z naskokom in v spopadu od moža do moža. Ruski in rumunski protinapadi so bili odbiti. Barsesci in Topesci smo osvojili po spopadu.

Fronta feldmaršala von Mackensena: V gorah med Zabalsko dolino in Fokšanov stoji čete devete armade sedaj pred utrjeno rusko postojanko. Pintecesti in Mero ob Milcovulu smo vzeli z naskokom in v boju na nož. Štiristo ujetnikov je bilo dovedenih.

V Dobrudži so bili Rusi vkljub svojemu trdovratnemu odporu potisnjeni nazaj iz krajev Vacareni, Žizila in Mačin. Zadnji mesti so osvojili nemški zavezniki.

Ruska fronta.

Petrograd, 1. jan.—Nemci so osredotočili ljute topniško streljanje na naše zakope v okrajju Plečica-Knubovo, južno od Pinska, in pehota je podjela napad na naše prednje straže. Napad je bil odbit dvakrat po našem streljanju s puškami in topovi. Ob tretjem napadu je sovražnik skoro zasedel naše zakope, ali z odločnim protinapadom smo postojanko zopet pridobili. Nemški poskusi, začeti ofenzivno južno od tega okraja, so bili odbiti.

Jugozapadno od mesta Brody bombardira sovražnik našo postojanko blizu Iznikovic in Duba. Sovražnik rabi izstrelke, napolnjene z zadržljivim plinom.

Ruski sunki brezuspešni.

Berlin, 2. jan.—Fronta princa Leopolda: Po ruskih napadnih oddelkih podjeti sunki južno od Rige, jugozapadno od Dvinska in zapadno od Stanislavova so bili brezuspešni.

Rusi odbiti.

Berlin, 3. jan.—Južno od Drisvatskega jezera so bili ruski napadni oddelki odbiti. Vzhodno od Zlohova (vzhodno od Lvova), blizu Marajova, so napadni oddelki telesnostražne huzarske brigade z avstro-ogrsko pehoto vred dovedli tri častnike in 127 mož od ruskih linij.

Francoska fronta.

Pariz, 1. jan.—Na desnem bregu reke Meuse so Nemci podjeli močan nenaden napad proti zakopom, ki smo

jih osvojili vzhodno od Chambrettske farme. Napad se je izjalovil.

Vzhodno od Ramscepella in proti Dixmudu se je vršilo medsebojno bom bardiranje. Živalna topniška borba se vrača pri Het-Sasu.

V Champagni so podjeli Nemci po silni topniški pripravi dva napada na naše prednje straže zapadno od Auberriva. Oba napada sta bila odbita.

Boji med patrolami.

Berlin, 2. jan.—Armada feldmaršala virmenberskega vojvode Albrehta: Blizu Ypresa je bil živahen topniški dvoboj. Britanski napadi z ročnimi granatami so bili odbiti.

Armadni skupina nemškega prestolonasledstva: V Champagni, v Argonskem gozdu in na vzhodnem bregu reke Meuse (Verdunsko okrožje) so nemški ročni oddelki in patrole prodrli v francoske zakope in se vrnili, kakor je bilo povelje, z ujetniki in plenom. Velik britanski zrakoplov je padel v njegove roke.

Običajna kanonada.

Pariz, 3. jan.—Običajna kanonada je bila na raznih točkah ob fronti danes.

Berlin, 3. jan.—Ker se je vreme zjasnilo, se je razvila popoldne živahna topniška delavnost v odseku reke Meuse.

Vojna ladja torpedirana.

Berlin (brezlično v Sayville), 3. jan.—Brzojavka iz Milana na curiško “Post” pravi, da je bila francoska vojna ladja “Verite” blizu otoka Malta po nemškem podmorskem čolnu torpedirana. Močno poškodovana “Verite” leži v luki Malta.

Prevarana Rusija.

Berlin, 1. jan. (Brezlično v Sayville.) — Med zadnjim spominu vredno sejo ruske dume je rekel član Cenkele med drugim:

“Parlamentarna manjšina besni proti mirovnemu načrtu, da zakrije dejstvo, da se rusko ljudstvo in vse rusko delavstvo ne želi ničesar nujneje, nego miru. Takozvani progresivniki (naprednjaki) se trudijo po vsej možnosti, ločiti vlado od ljudstva, da se omogoči zaslužnjega zadnjega v ‘zavezniško vlast’, ki je danes bolj mržena in sovražna, nego vsi naši sovražniki skupaj.”

Maksim Gorki, znani realistični pesnik, je rekel na obletnici družbe ruskih pesnikov, da je bodočnost Rusije sedaj temnejša, nego kdaj poprej, vojaški razgledi da so brezupni in Rusiji da preti zima lakote, pomanjkanja in bede. Rekel je med drugim dobesedno:

“Rusija se je žrtvovala za svoje prijatelje in v plačilo zato je bila puščena na cedilu. Bogata Anglija, ki bi lahko pregnala našo bedo, ostaja nasproti tožbam in krikom v sili gluha, ali pa nudi pomoč po pogojih, ki so ponižajoči in sramoteči.

“Rusija ne more dobiti vojne, zato je bolje, sedaj skleniti mir, nego čakati, dokler to Anglija milostno dovoli.”

Laži brez konca.

Berlin, 1. jan. (Brezlično v Sayville.) — Poročilo londonskega “Expressa”, da je bilo tekom upora vsled lakote v Hamburgu dne 7. 8. in 9. dec. 1,000 oseb usmrčenih ali ranjenih, zavrača Agentura za prekmorske novice s kratkim popravkom:

“V Hamburgu ne vedo o uporu popolnoma ničesar.”

Wilson odpokliče Pershinga.

Washington, D. C., 3. jan.—Ker so se pogajanja s Carranzo popolnoma izjalovila, kakor so poročali predsedniku danes popoldne ameriški komisijonarji, je g. Wilson baje končno veljavno sklenil, umekniti Pershingo vo armado s 15,000 regularci iz Mehike.

Tako se konča kazenska ekspedicija, ki jo je predsednik odposlal po pokolu v Columbusu marca meseca 1916, da ulovi Villo “mrtvega ali živega”.

Umeknitev Pershinga bo utemeljena na priporočilu generalnega štaba armadnega, ki smatra položaj, v katerem se nahaja Pershing, nevarnim. Carranzi, dejanskemu predsedniku mehiškemu, bo prepuščeno, da ujame Villo in njegove razbojnike.

Villa pustoši dalje.

Laredo, Tex., 2. jan.—Vilova moštva so zasedla in opustošila kraj Sabanas Hidalgo, med Laredom in Montereyem, po danes semkaj dosepelem poročilu.

Wilson se še trudi za mir v Evropi.

Upa pripraviti vojskujoče se vlasti do tega, da si razodene svoje mirovne pogoje.

NOV OČRT NEMŠKIH POGOJEV.

Nemčija za združenje Srbije in Črne gore, a ne pod Karadjordjeviči.

Washington, D. C., 1. jan.—Pogoji, pod katerimi je Nemčija voljna začeti mirovna pogajanja, so bili tu naznanjeni iz uradnega vira. Načrt teh pogojev je bil izročen predsedniku Wilsonu, da se lahko ravna po njem pri razvijanju svoje namere, uglediti pot za pogovor med zastopniki vseh vskujujočih se. Preden pa stori predsednik nadaljnje korake, bo na vsak način počakal na odgovor zaveznikov na njegovo mirovno noto.

Ponudba in zahteva.

Nemčija hoče zapustiti Belgijo in obnoviti njeno samostojnost, pod pogojem, da se niti belgijska meja, niti Antwerp ne utrdi. Nemčija je voljna, dati polno odškodnino za škodo, povzročeno v Belgiji, ker je bil vpad v Belgijo vojaška potrebnost in je zato upravičena do odškodnine.

Z druge strani zahteva Nemčija od ententinih zaveznikov zase in za Avstrijo odškodnino za opustošenje na Vzhodnem Pruskem in v Galiciji.

Nemčija je zadovoljna z obnovo Srbije in Črne gore kot ene neodvisne države, ali ne pod sedanjo srbsko dinastijo Karadjordjevičev.

Tudi z obnovo Rumunije je Nemčija zadovoljna, pod pogojem, da je rumunska vlada pripravljena odstopiti na Ogrsko in Bolgarijo proga zemlje ob severovzhodni Srbiji, da se napravi zveza med Avstro-Ogrsko in Bolgarijo. To bi služilo v to, da se odstrani vse ovire za nemško prodiranje proti Perzijskemu zalivu.

Albanija se ima razdeliti med Grško ter združeno državo srbsko in črnogorsko. S tem se ima odškodovati Grška za svojo odklonitev pristopiti k zaveznikom in Srbija za odstop severovzhodnega ozemlja na Ogrsko in Bolgarijo.

Kraljevstvo Poljsko in Litvansko.

Nemčija ostaja pri tem, da postane Poljsko in Litvansko neodvisni državi ter izjavlja, da zavezniki ne morejo proti temu ničesar prigovarjati, ker so prvič vedno zahtevali neodvis-

nost malih narodov in je Rusija že obljubila, dati Poljski samovladje.

Zahteva kolonije nazaj.

Nemčija je pripravljena, severno Francijo zapustiti brez odškodnine.

Nemčija zahteva povrnitev vseh kolonij, odvzetih ji med vojno.

Kot del mirovnihih pogajanj je Nemčija voljna, pogajati se z veselilami o zmanjšanju vojaških priprav in tudi o predlogih glede združenja dežel v izsiljenje miru.

Ali — ali —

“Če zavezniki ne bodo voljni, ko doznajo te pogoje, začeti mirovna pogajanja,” tako izjavljajo nemški uradni tukaj, “potem bo trajala vojna še leto dni, in po preteku tega leta bodo zavezniki spoznali, da bodo nemški pogoji prav mnogo manj zmerni, nego so današnji pogoji.”

Boj na nož.

Berlin, 2. jan.—Upanje državnega glavnega mesta na mir je izginilo. Sedaj gre za boj do zadnje kaplje krvi. Nota zaveznikov ne potrebuje odgovora. Tega mnenja so glavni časopisi berlinski z vsemi meščani vred.

Samo eno mnenje prevladuje in sicer, da se mora nemški odgovor dati z orožjem in sicer pod vodstvom Hindenburgovim.

Osebo so uredniki berlinskih časopisov nad kakovostjo odgovora zaveznikov še bolj razgorčeni, nego kažejo njihovi članki.

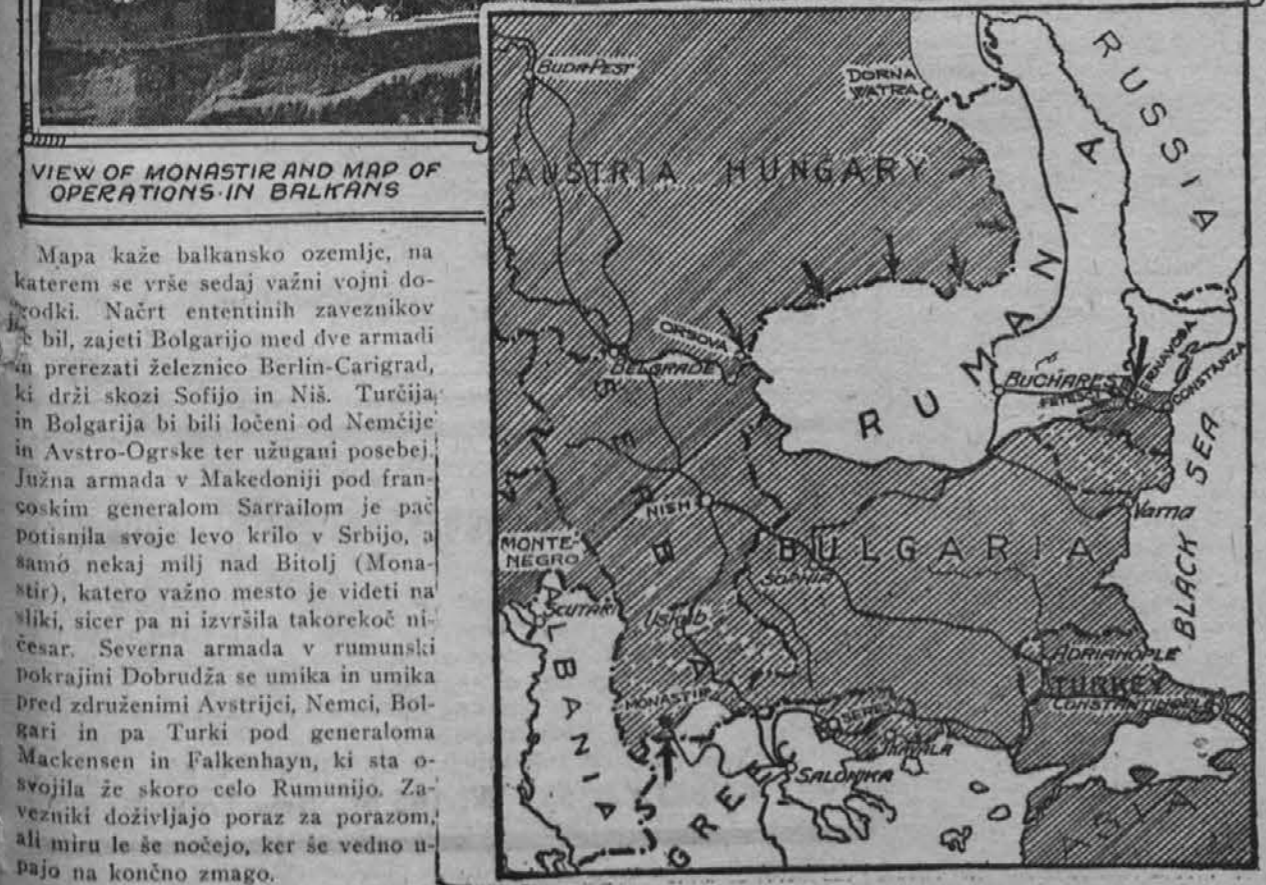
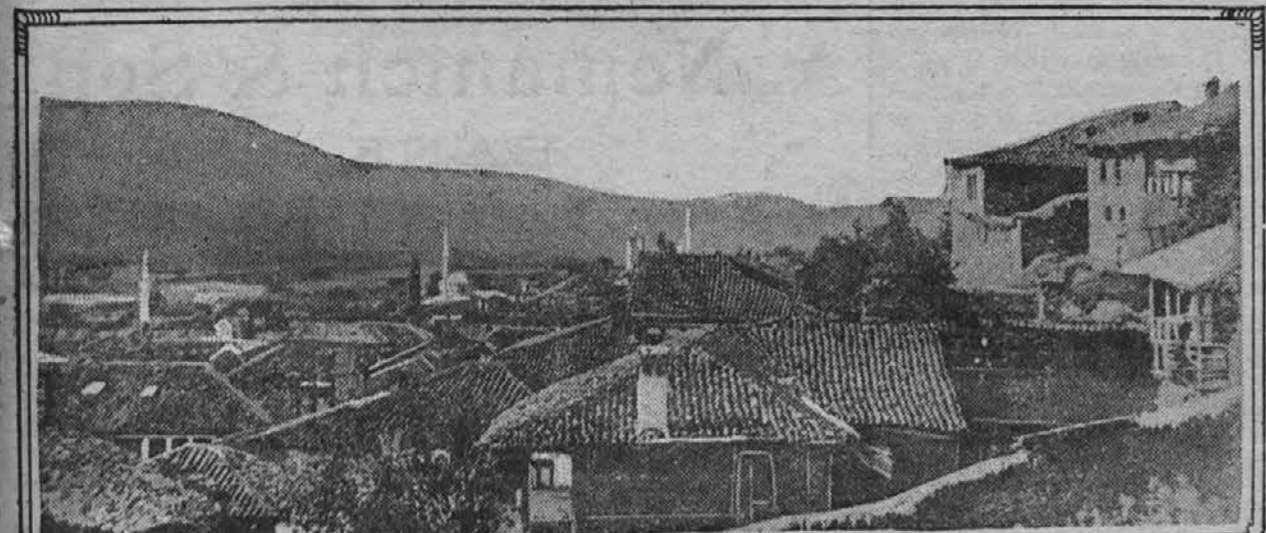
Urednik “Lokal-Anzeigerja” je bil vprašan o tem, kaj misli sedaj storiti Nemčija.

“Vztrajati”, se je glasil kratki odgovor. “Blaznost je, pustiti Evropo izkrvaveti, toda zavezniki zavračajo mirovno ponudbo. Samo en odgovor je mogoč in tega lahko dajo samo naše armade. Hindenburg zna dati najboljši odgovor.”

Wilson se bo dalje trudil za mir.

Washington, D. C., 3. jan.—Čeprav ni bilo že več dni ničesar uradno slišati iz Bele hiše o napredku mirovnega gibanja, vendar so na dobro poučenem mestu prepričani o tem, da predsednik ne bo opustil svojih prizadev, pomagati pri skorajšnji obnovi miru v Evropi. G. Wilson čaka samo na odgovor zaveznikov, preden stori prihodnji korak.

POGLED NA BITOLJ IN MAPA VOJSKOVANJA NA BALKANU.



VIEW OF MONASTIR AND MAP OF OPERATIONS IN BALKANS

Mapa kaže balkansko ozemlje, na katerem se vrše sedaj važni vojni dogodki. Načrt ententinih zaveznikov je bil, zajeti Bolgarijo med dve armadi in prerezati železnico Berlin-Carigrad, ki drži skozi Sofijo in Niš. Turčija in Bolgarija bi bili ločeni od Nemčije in Avstro-Ogrske ter užugani posebej. Južna armada v Makedoniji pod francoskim generalom Sarraillom je pač potisnila svoje levo krilo v Srbijo, a samo nekaj milj nad Bitolj (Monastir), katero važno mesto je videti na sliki, sicer pa ni izvršila takorekoč ničesar. Severna armada v rumunski pokrajini Dobrudža se unika in unika dred združenimi Avstriji, Nemci, Bolgari in pa Turki pod generaloma Mackensen in Falkenhayn, ki sta osvojila že skoro celo Rumunijo. Zavezniki doživljajo poraz za porazom, ali miru le še nočejo, ker še vedno upajo na končno zmago.

Lanska letina.

Washington, D. C., 2. jan.—Skoro 9 milijard znaša vrednost lanske letine. Po danes objavljenem poročilu poljedelskega departmenta je znašala vrednost \$8,934,587,000, narastek za okroglo \$2,165,000,000 v primeri z letino leta 1915.

Texas je prednjačila, potem je sledila Illinois, ali leta 1916 je drugo mesto prevzela Iowa. Potem sledi Nebraska, Georgia, Kansas, Pennsylvania, New York, Indiana, Ohio.

Izvoz pridelkov.

Na čelu dolgega imenika pridelkov, ki se prodajajo v inozemstvo, so krušne snovi. Njihov izvoz v prvih enajstih mesecih lanskega l. je predstavljal skupno vsoto 404 milijone dolarjev. Pšenica in moka sta tvorili največji odstotni postavek. Potem pridejo meso in farmski pridelki v vrednosti okrog 245 milijonov dolarjev. Samo v izvozu kladne živine, govedi, prascev in ovac je bil tekom leta zaznamenovati ubitek.

Atlas — zastonj!

Ročni atlas ali barvane zemljevide vseh držav in dežel celega sveta, obsegajoč 40 strani 7x5 palcev velikosti, pošljemo na zahtevo zastonj vsakemu naročniku “Amer. Slovenca”, če pošlje celoletno naročnino dva (\$2) dolarja. Ta ročni atlas je veleznanim, zlasti v teh burnih časih. V njem je 32 barvanih zemljevidov, vsa mesta na svetu, katera imajo nad 100,000 prebivalcev, ter vse države in vse dežele na svetu, velikosti ameriških držav in držav celega sveta, kakor tudi število njih prebivalcev.

Pošljite naročnino (\$2.00) takoj in omenite, da Vam naj pošljemo ročni atlas.

Uprava “Amer. Slov.”

Nemški princ usmrčen.

Amsterdam, čez London, 3. jan.—Berlinski časopisi naznanjajo danes smrt princa Friedrich za Fuerstenberga, ki je bil usmrčen na bojni fronti v Rumuniji.

Jolietaska novica.

— Smrtna kosa. G. Gregor Petrovičič, Marble street, član dr. sv. Jožefa št. 2 K. S. K. J., je umrl po dolgi bolezni v sredo popoldne. Pogreb se bo vršil v soboto, dne 6. jan., dopoldne. Več prihodnjic.

DENAR V STARO DOMOVINO

pošljemo skozi najzanesljivejše bančne zavode. Tam izplača denar c. kr. pošta.

Pošljemo tudi brzojavnim potom kolikor koli kdo želi poslati, od najmanjše (5 kron) vsote do tisočev kron. Brezlično-brzojavne pošiljateve despejo naravnost v Avstrijo in se izplačajo v 5. do 10. dne. Vse tozadevne izvirne pobotnice bomo prejeli, ko bo pošta zopet poslovala.

Vsaka beseda pri naslovu za brzojav stane 65c, poleg tega se računa tudi za številke, namreč: 200 kron sta dve besedi posebej. Tako stane brzojav, ki bi bil za: Uredništvu Slovenca, Ljubljana, Kranjsko, Avstrija, 200 kron, — kar obsega 7 besed po 65c, je \$4.55.

Za tisoče kron stane brzojav isto-liko, kot za samih 5 kron. Poleg spodaj navedenih cen se mora poslati še za brzojav, kolikor pride od besed in števil. Danes pošljemo:

10 K za ...\$1.50	100 K za ...\$ 14.00
25 K za ...\$3.75	1000 K za ...\$139.00
50 K za ...\$7.25	5000 K za ...\$690.00

Vsako pošiljatev garantiramo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
bančni oddelek,
1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

IZ SLOVENSkih NASELBIN.

Joliet, Ill., 3. jan. — Prihodno nedeljo bodo zopet veselili ljubitelji slovenske dramatike v Jolietu. Slov. izobr. in podp. društvo Triglav priredi namreč lepo Ksaver Meškovo žaloigro v treh dejanjih "Mati" v nedeljo, dne 7. januarja 1917, v Sternovi dvorani, in sicer popoldne ob dveh in zvečer ob osmih. Cene sedežev 75, 50 in 25 centov. Med dejanji bo igrala Slovenska godba. — Vsebinska igra je velezanimiva, a tako lahko umevna, da je ni treba posebej razkladati, ker bo vsakemu gledalcu in poslušalcu takoj jasna; razven tega bo vsebina na kratko očitana na programih, ki se bodo razdelili. — Uloge so vse v dobrih rokah in naštirana je igra popolnoma. Igrali bodo: gospodine Frances Čuklik, Mary Kosteck, Mary Markele in Anna Mutz, ter gospodje Ferdinand Ferlin, Franc Laurič, Franc Lušina, Martin Rakar in Franc Zupančič. To so igralke in igralci, ki zavzemajo med našimi diletantami prav odlično mesto, in pričakovati je, da se dvignejo v nedeljo na višek svoje umetnosti. Zato jih pojdemo gledat — v nedeljo!

— Nova igra! Nekaj imenitnega pripravljajo društvo sv. Cecilije št. 12 D. S. D., namreč predstavo krasne igre, ki ni bila igrana še na nobenem slovenskem odru niti v naši novi, niti v stari domovini. Več o tem izporočimo o priliki. Danes smemo povedati izza kulisa samo toliko, da se bo vršilo dejanje v coloradskih gorah, torej v naši novi domovini. Predstava nove igre se bo vršila na odru Sternove dvorane zadnjo nedeljo v predpustu, dne 18. februarja t. l.

— Naši salunarij. G. Anton Nemanich v salun, 1000 N. Chicago street, sta z novim letom prevzela gg. Luka Pleš in L. Novak. G. Nemanich je oprostil gostilničarsko obrt, ker misli vse svoje moči posvetiti nekemu novemu podjetju. Kakor znano, je g. Nemanich najpogostejši Slovenec v Jolietu in menda daleč naokrog, za kar so najboljši dokazi: Nemanichev pogrebni zavod, ki obstaja že iz leta 1895.; Nemanicheva konjušnica (iz leta 1902.); Nemanicheva bančna poslovnica; potem Joliet Slovenic Bottling Co. (iz leta 1906.); Slovenian Liquor Co. (iz leta 1910.); nadalje Dom K. S. K. J., Tiskarna Am. Sl. itd. O njegovem nameravanem novem podjetju več o priliki, seveda, če bo naš reporter izvedel kako tajnost istega, da bo smela v javnost. — Tudi g. John Jerman, 1112 N. Chicago street, je opustil gostilničarstvo. Njegov salun sta prevzela rojak g. Joseph Wolf in gg. Blaž Gelaca. — Ostali naši salunariji so ostali pri svoji obrti; po številu je slovenskih salunarijev nad dvajset. Vseh salunov v Jolietu je letos 143.

— G. Anton Šraj ml., 1314 Center street, ki je delal tri leta in dva meseca v mesnici g. Jos. Sitarja, 801 N. Chicago st., je dobil ponudbo za izvrstno službo v novi mesnici, ki bo v zvezi z zadržano prodajalno, katere bo delo nekaj tednov otvorena na Collins streetu. Ali g. Šraj sprejme ponudbo, še ni gotovo, ker misli na otvoritev svoje lastne mesnice. Z novim letom je izstopil iz službe pri g. Sitarju.

— Še nekaj o banketu "Gorske Vile". Poročali smo, da je Hrv. pjevačko društvo "Gorska Vila" priredilo na Silvestrov večer v hrv. šolski dvorani svoj prvi letni banket, ki je uspel sijajno. Udeležilo se je hrvaškega banketa tudi nekaj Slovencev, med njimi g. Ant. Nemanich in g. soproga, gg. Jos. Klepec, John Stefanich, Simon Šetina in drugi. In vsi ti so jako pohvalili prireditelje. G. Nemanich je rekel, da je bil ta banket prava domača zabava, kakršnih zelo pogrešamo v svoji sredi. Imponiral mu je zlasti strogi red, ki ga je znal vzdržati ves večer stoloravnatelj g. Kauzlarich. Tudi hrvaško petje pod vodstvom slovenskega organista g. Geo. Malovrha je bilo prav lepo, je rekel naš verodostojni poročevalec.

— Peš okoli sveta. G. Josip Franjo Mikulec, neutrdni Hrvat, star 39 let, ki potuje peš okoli sveta, je zapustil Joliet danes in odkorakal v Chicago, kjer ostane nekaj tednov med čičaskimi Slovani, nakar odrine proti vzhodu, da prehodi in pregleda novo-angleške države. Na svojem pešpotovanju je g. Mikulec že nad 15 let, iz leta dne 31. dec. 1901, kakor smo že poročali. Še nekaj let bo trgal doplate, kakor pravi, nakar se povrne v Zagreb, da se tam odpočije od dvajsetletnega korakanja križem sveta. Samo nahrbtnik, podoben tornistru, nosi s seboj; ostalo prtljago pošilja od kraja do kraja po ekspresu. Najvažnejši del iste tvorijo debele, v usnje vezane knjige s podpismi, nabranimi v tisočih krajih od predsednikov, guvernerjev, županov in drugih odličnih osebnosti. Teh knjig ima že 14 z nič manj nego 800.000 podpisov, nabranimi tekom petnajstih let. V Jolietu so se podpisali v njegovo knjigo med drugimi župan Barber, Rev. Olszewski, Rev. Plevnik,

Rev. Violich in drugi odlični možje. Vsem, ki so ga lepo sprejeli in mu s kakšno popotnico pomagali do nadaljnega stajanja, se g. Mikulec tem potom lepo zahvaljuje. Pa srečno!

— Krasno izdelan je bil program za banket "Gorske Vile". Obsegal je 24 strani v obliki knjižice. G. Alex Ross, foreman tiskarne Am. Sl., se je zopet pokazal prvega mojstra tiskarske umetnosti.

Gilbert, Minn., 27. dec. — Iz našega kraja je malo dopisov v našem listu Amerikanskem Slovenceu, zato se zopet oglašam, če mi dovolite en koticček. Ko pa nadalje pišem, pa tebi, list, tudi jaz želim srečno novo leto 1917 in ravno tako vsem Slovencev in Slovanom po celi Ameriki. Ravno kaj posebnega novega ni pri nas. Mraz ima zadosti, snega malo. A nekaj lepega so pri nas vpeljali: Dramatično društvo. Dvakrat smo videli lepo igro, a sedaj v mesecu januarju pa bomo videli lepo igro pod imenom "Prisegam", kakor jo je Koledar Ave Maria prinesel. Naši igralci prav izvrstno igrajo. Veliko imamo še upanja, da nam bo to društvo prineslo veliko lepega in koristnega za ta in oni svet, ker pri nas silno pogrešamo lepega cerkvenega petja, ker ga še zdaj nimamo. In jako krasne jaslice smo dobili za sv. božične praznike, stanejo \$82.50. Gospoda župnika imamo pa dobrega; veliko smo zoper njega slišali govoriti, a mi smo sedaj prepričani, da je vse tisto sama laž. Rojaki, nič ne vrjemite, kar se je čez njega pisalo po raznih listih. Rojaki, ali ste že kdaj slišali, ko je kdo katerega okradel, da mu je dal nazaj? Redki so ti prizori, da se nazaj vračuje denar. Kaj pa, če kdo komu dobro ime ukrade, pa po časnikih piše, pa da je preklekal v listu, da to ni res? Ti so pa še redkejši. Pa pravi Jezus, da pred ne bojo naše duše videte kraljestva božjega, dokler ne izbrisemo vsega dolga. Rojaki, nič več ne tako! Mož je poštenjak. Zdjaj pa, rojaki, vam želim srečno novo leto, da bi ga veliko vrsto let še praznovali v milosti Božji, tako vam želim novo leto, pa ne samo en dan, ampak vseh 365 dni. Z Bogom!

Frank Ulčar.

Manistique, Mich., 26. dec. — A. Slovenec, vam pošljem \$2 za naročnino za prihodnje leto.

Zima in sneg sta se k nam že pred dvema tednoma naselila, dasiravno se nam je prorokovala mehka in brez snega zima.

Dela se še dosti dobro, le draginja je velika, posebno ako je družina velika, pa ako samo mož dela; posebno drva so draga, ako pomislimo, da smo v deželi drv.

Pred kratkim je en tatovič pogledal v moj kovčec in si za božično darilo vzel \$20. Ker je pa imel priliko vzeti večjo svoto, pa je vendar ni vzel, je pa tudi poštenjakovič. To sem napisal v blagohotno naznanilo onim, ki so še vajeni svoje prihranke imeti v "kufrih".

Tukaj se gradi ena 3 nadstropna šola, Manistique High School.

Pozdrav vsem Slovencev širom Amerike in veselo in srečno novo leto.

Anton Kraševc, 130 Elk St.

Milwaukee, Wis., 1. jan. 1917. — Cenj. uredništvo! Prosim, blagovolite priobčiti iz naše naselbine sledeče: Zveza vseh slovenskih društev v Milwaukee pod imenom "Zjedinjeni Slovenci" priredi dne 7. januarja se-menj in veselico v South Side Turn-dvorani, 471 National ave. Začetek ob 10. uri popoldne. Ob 2. uri pop. bo "Svatba", prava starokrajška "ohčet" v 3 prizorih, in zvečer veseloiogra "Pravica se je izkazala". Po igri bo ples. Semenj bo trajal do 6. ure zvečer. Ves dan koncert in zanimivi prizori. Vstopnina do 6. ure zv. prosta; po 6. uri 50c; kdor pa prinese ta izrezek s seboj, bo plačal on, njegova družina in prijatelji samo 10c.

Čisti prebitek je namenjen bednim rojakom v starem kraju po vojni. Zveza "Zjedinjeni Slovenci" že ima za ta namen skoraj \$650 nabranega denarja, ki je varno naložen na banki. Spominjamo se zapuščenih otrok in revežev, ki trpe vsled vojne v stari domovini!

Pričakujemo veliko udeležbo. Nobenega Slovence, ki mu bije plemenito srce, ne sme manjkati ta dan v dvorani.

Na veselo svidenje! Odbor. (J. Krainc, preds., 408 Park St.)

Op. ur. Čast vaši naselbini! Prva je izmed vseh slovenskih naselbin glede požrtvovalnosti za slovenske vojne reveže. In posnemanja vredna!

Roanoka, Ill., 29. dec. 1916. — Slavno uredništvo Amer. Slovence! Ker je moja naročnina potekla zdaj z zadnjim decembrom, tako jo hočem ponoviti, ker že 25 let zmirom prebiram ta list; sem bila še v stari domovini; pa mi ga je moj rajnik mož zmirom

pošiljal domu, ker je vedel, da rada berem pobožni list; in tudi zdaj ga ne pustim, čeprav težko berem, ker me zmirom tako muči revmatizem, pa se vendar potrudim, da preberem, ker so prav lepi govori notri za vsako nedeljo. Tudi sem brala notri v listu, kako lepo ste imeli v Jolietu ob 25-letnici cerkve sv. Jožefa. Ali tu pri nas je prav žalostno, ker imamo samo enkrat na mesec sv. mašo. Ni nič Slovencev tukaj, samo dve družini, moja družina in še ena. Tako vam priporočam ta list, kateri še niste naročili nanj, le hitro se naročite, saj vam ne bo žal, tista dva dolarja boste že pozabili. Zdjaj, ko so tako dolgi večeri, hitro mi-rite večer, ako imate kaj za brati. Vreme imamo prav lepo in malo mrzlo. Dela se vam dopisni dan. Prosim, ako se vam dopis ne zdi preslabo spisan, če je kaj pomote zraven, pa Vi kaj popravite. Po širni Ameriki vsem naročnikom veselo novo leto!

Tu vam pošiljam \$2 za Am. Slovence in prosim za atlas, če imate še katerega, bi tudi rada ga videla. Tako vam voščim veselo novo leto in obilno naročnikov in dobrih plačnikov.

Antonija Cerar.

Indianapolis, Ind., 1. jan. — Cenjeni g. urednik A. S. Prosim Vas, da priobčite nekoliko vrstic v listu A. S. Ni moj namen, v listu kako osebo napadati. Ali prišla mi je v roke tista čičaska kunjja, ki samo laži in obrekovanja sprejema v svoje osredje, to je Glas Svobode. Ta listič, če se sploh more tako imenovati, je prinesel dne 22. dec. dopis iz Indianapolis, Ind., s podpisom Jože in Karlnca! Kaj se toliko napihujeta in jezita na slovensko cerkev in našega župnika? Saj te nihče ne sili nič v nas, pač pa te v oči boje, ker vidiš, kako lepo napreduje kljub tvojemu nesramnemu obrekovanju. Ali še nista izprevidela vidva uboga na pameti, Jože in Karlnca, da vama nič ne koristi vse vajino smrdljivo obrekovanje, pač pa škoduje! Ker si bil katoliških starišev sin, bi še lahko vedel besede, ki jih je govoril Kristus Petru: Ti si Peter skala, na to skalo bom zidal cerkev in peklenka vrata je ne bodo premagala. Toliko manj jo bodeta vidva, magari če se Ti in tvoja soproga še s hujšo močjo zaganjata v cerkev, pa je ne bosta uničila! Ljudje tvoje vrste so že večkrat poskušali katoliško cerkev uničiti, pa jim ni bilo mogoče, pa je tudi ti in tvoja dražestna soproga ne bosta! Pač pa je zadosti žalostno slišati, da človek, katoliških starišev sin, in hčer pride v Ameriko kot katoličan, a v nekoliko časa v Ameriki pa tako daleč pride, da nima pravice biti boter ali botra pri sv. birni nedolžnemu otročiču, kakor sta dopisnika v Glas Svobode poročala, da se je soproga hotelo (ali bolje prepovedalo) vezati sv. birmo. S tem sta sama sebe izkazala, koliko veljata pri Bogu in pri ljudeh! Opravičujeta se, da ni tvoja Karlnca hodila prosit g. župnika za dovoljenje. No, saj to je vseeno, če ne ona, je ali so pa drugi prosili zanjo, da je bilo potem, ko je objubila po katoliški veri živeti, vseeno dovoljeno zavezati sv. birmo. Sedaj se pa opravičujeta po G. S. in iščeta poštenosti okoli taleh, ki sami ne vedo, kaj je prav ali ne! Vidita, Jože in Karlnca, jaz pisatelj teh vrstic bi vama pa svetoval, da v bodoče, ako vama ni kaj prav, da se z dotičnikom pogodita, ni potrebno okoli bobnati in po G. S. časti iskati, kar je še veliko slabše za vaju! Dokler bodeta tako delala, se vama bojo vsi ljudje smejali, kot se vama sedaj, ko so v gledali vajin podpis Jože in Karlnca Pušnar. Seveda, vidva sta bila mišljenja, da bosta s tem činom pridobila sebi čast in storila cerkvi v propast, toda ravno nasprotno: le sebi v propast! Če se ne bosta na drugo pot obrnila, bodeta čisto propadla in bosta zavrzena od Boga in od ljudi! Naj bo za enkrat zadosti.

Kličem pozdrav vsem naročnikom A. S. Tebi, vrli list, pa obilo naročnikov. Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

Krajnski Janez.

vse mož ji privoli, če ne, pa bo drugač.

In to naj bo dovolj, zato pa jaz nikol' ne bom oženil se. Sem truden al' zaspan, sem trezen al' pijan, nihče ne kara me.

S-c.

IZ HOFERJEVIH ČASOV.

(Iz "Slovenca")

Pred sto leti je doživela starodavna stavba inmoškega dvornega gradu izvanredne dni. Andrej Hofer, navaden krčmar, je prevzel na željo svojih tovarišev in sobojnikov vlado v tirolski deželi, da bi odpravil anarhistični položaj, ki se je pojavil povsod v deželi po zadnjih bojih in ki bi trajno ne mogel obstati.

Samoobsebi je bilo umevno, da je prevzel politično moč takrat tudi oni, ki je imel vojaško moč v rokah. Vendar se je Andrej Hofer udal šele po dolgem prigravarjanju odposlanstva meščanov in duhovščine. Tako se je preselil Andrej Hofer v cesarski dvorec, kjer je vladal kot cesarjev namestnik. Njegovi rojaki, navadni kmetje, so bili njegovi svetovalci in uradniki. Edino tajnik Matija Delama in učitelj Purtscher, ki sta oskrbovala dopisovanje, nista bila kmeta v njegovi družbi. Mestnim gospodom ni zaupal; bili so mu preveč bavarski ter se jih je kolikor mogoče varoval. Kmetje in duhovščina pa so imeli vedno vstop v njegov dvorec.

Izza te vlade Andreja Hoferja je ostalo tudi nekaj pisemnih podatkov od ljudi, ki so bili osebnih prijateljev. Posebno dnevnik pravnega praktikanta Antona Knoflacha, ki je umrl leta 1842. v Linču kot benediktinski duhovnik, nudi vir originalnih posameznosti izza Hoferjevega vladanja. Hofer je izmed številnih dvoran v cesarskem dvorcu, rabil za svoje stanovanje samo neko srednje veliko sobo, kjer je tudi od zgodnjega jutra do poznega večera opravil svoja vladarska dela. V tej sobi se je jedlo in igralo, pelo in molilo, sprejemalo in reševalo akte. Sredi sobe je stala miza, ki se je uporabljala za vse. In če je bil Hofer s tovariši lačen, so odrinili visoke kupe papirja ter jedli na tej mizi skupno iz istih skled. Veliko težave je delalo Hoferju pisanje. Vendar je z vsem pisaril odloke in prebiral vlozene akte. Pri tem mu je dostikrat seveda moral pomagati duhovnik Danei. Po kakem storjenem težavnejšem delu sta šla navadno sprazniti kaki polič vina.

Hofer je zgodaj vstajal. Že ob petih zjutraj je vstal ter šel v samih hlačah, brez nogavice in čevljev, nadzoroval straže. Potem pa je šel navadno k maši v bližnji cerkev. Ko se je vrnil domov, se je začelo vladarsko delo. Seli so prihajali in odhajali, advocije so se delile in odklanjale, in kdor ni čakal več kot tri ure, je bil lahko vesel. Hofer je sedel v svoji sobi navadno brez sukničja, ker so bili takrat jesenski dnevi še gorki. Govorilo se je pri njem kot na semnju in o kakšnih izrednih poklonih ni bilo govora. Samo Hofer, ki so ga ostali nazivali "očec", je bil nasproti ženskam nekoliko bolj vljuden. Ko ste se nekoč pripeljali pred dvorec dami dveh bavarskih častnikov, jima je šel do voza nasproti brez sukničja, dvignil ju s sedežev ter ju peljal roko v roki v grad. Drugače pa je bilo v gradu zelo prijetno. Krčmarjevi tovariši so pohajali po ostalih sobah, žvižgali, zdehali s pretegnjenimi rokami, nekateri so kadili, drugi pa so zopet brali iz ornamentalnih molitvenikov ali pa igrali.

Nekoč je bil Hofer slabe volje, ker si je pustil puščati kri. V advociji je sprejel nekega kmeta z ženo, hlapca in dekle. Kmetica se je pritoževala, da ima mož ljubavno razmerje z deklo in se za njo nič ne briga. Mož pa je zopet trdil, da žena rada gleda hlapca. Tako so se nekoliko časa prepirali. Hofer je nekoliko trenutkov poslušal vso zadevo, potem pa ga je minila potrpežljivost in je zarjul: "Sram vas bodi, svinj! Ali je to prepri? Ali ste kristjani? Lopovi ste! Ali se boste spovedali? Mars domov, svinjin! To je bilo dovolj jasno in slučaj je bil rešen. Nekoč so pripeljali pred njega stražniki nekega sodnika. "Ali ste bili že prej lopov, ali ste pa sedaj postali!" je zavpil Hofer nad njim. Drugi dan pa ga je zopet imenoval "milostljivega gospoda". Zelo je pazil na pravost. nekem odloku se je pritoževal, da nosijo ženske roke preveč odkrite. V tem odloku je izrazil upanje, da se bodo ženske poboljšale, če ne bodo same krive posledic.

Po kosilu si je privoščil le malo počitka. Kogar je sprejel zvečer, tega je navadno povabil tudi k večerji. Toda to ni bilo vse. Po jedi se je moral moliti rožni venec. "Si z nami jedel, boš z nami molil," se je glasilo vabilo. Hofer sam je molil naprej, gosti in straže pa so klečali okoli njega. Po molitvi, ki je bila precej dolga, se je začela zabava. Nekateri so igrali, drugi so si pravili roparske dogodbe ali pa so peli v zboru. Pri petju je Hofer navadno pel naprej.

Deset tednov je trajalo vladanje Andreja Hoferja, od tretje bitke na gori Isel pa do konca oktobra. Razmere

so se zopet spremenile in Hofer je moral bežati. Priprosti krčmar je v času svojega vladanja ukrenil mnogo dobrega za Tirolsko. V deželo je uvedel red, ki je bil po krvavih bojih takoj potreben. S svojo avtoriteto je zopet uveljavil pravico in postavlo. Da se je pri tem zgodila marsikatera napaka, je popolnoma umljivo. Karak-teristično pa je to vladanje v cesarskem dvorcu za njegovo osebo. Hofer je morebiti bolj označil sebe kot poštenega človeka, ko je v cesarskem dvorcu kot vrhovni poveljnik Tirolske pel s svojimi tovariši bojne pesmi, kot pa v dneh vojske in krvavih bojov.

Trpljenje rejenčkov.

V Tokajju na Ogrskem je neka Smegež izvrševala nekako obrt s tem, da je sprejemala v rejo majhne otročke. Kako se je ubogim rejenčcem pri njej godilo, pričta ta-le dogodek: Tudi dni je triletna Marija Mizokai nekemu drugemu rejenčku vzela drobtinico kruha. Za to jo je zvela zrakoskrbnica kaznovala na ta način, da ji je zvezala roke in potem otrokove ročice toliko časa tiščala na razbeljeno ploščo na štedilniku, da so popolnoma zgorele. Deklica je v strašnih bolečinah umrla. Žensko so zaprli, rejenčke pa oddali drugim družinam.

Tolpa podvodnih roparjev.

Angleškim listom se iz Delhi v Indiji poroča o prav posebnem načinu zločina. Zločinci so se skrivali pod vodo v reki Jumma, v kateri se kopajo vedno odlični in bogati gostje. Vsak dan so krožile v bližnji vstvi, da je na nepojmljiv način izgubil v vodi ta ali oni bogat človek. Posebno pa so zginjale ženske in otroci z bogatim nakitjem. Pred nekaj dnevi je prišla rav-

notja neka bogata kneginja, domačin-ka, z zlatimi zapestnicami, prstani in briljantnimi uhani. Pri kopanju pa dva druga nakrat zapazita, kako nekaj kneginjo vleče pod vodo in ji priskočila na pomoč. Reko se je nato natančno opazovalo in kmalu zapazilo sredi reke nekega Mohamedanca, ki je ravno dvignil glavo iz vode. Mož se je takoj prijel in pri preiskavi je priznal, da spada k tolpi potapljačev, ki si je od oropanih žrtev napravila že velikanski plen.

Najvažnejši novoletni sklep.

Novoletni sklepi se napravljajo z dobro mislijo, a se kmalu pozabijo. Napravite izjemo od pravila, sklenite, da boste skrbeli za svoj železod s pomočjo Trinerjevega ameriškega zdravilnega grenkega vina, in ostanite pri tem sklepu! To izvrstno zdravilo izčisti drob, obnovi slast in podpira prebavo. Njegovi učinki pri zapeki, o-motičnosti, glavoboli, razdražljivosti, življenski promeni, splošni slabosti, žledodnih neprilikah v rudarstvenih okrožjih itd. so čudoviti. Čitajte to novembrsko pismo: "Walnut Creek Cal. Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino je vse, kakor priporočano. Blagodar je za bolnike. Užival sem ga s prav dobrimi učinki. E. C. Campbell." Pomore vam. Cena \$1.00. V lekarnah. — Dolgo časa sta bila revmatizem in nevralgija bič, proti kateremu ni bilo obrambe. Danes daje Triner's Liniment gotovo in hitro olajšbo. Zelo koristen pri nezgodah, odrgah, oteklinah, ozeblinah itd. Cena 25 in 50c v lekarnah, po pošti 35 in 60c. Ali bi radi imeli mični Trinerjev Zlati Koledar? Pošljite 10c v pokritje poštinskih stroškov. Jos. Triner, Manufacturing Chemist, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago. — Adv.

Ustavite vaš KAŠELJ

predno se dobro poprime vašega ustroja. Zmanjšajte napade ter utešite razdraženo z rabo

SEVERA'S Balsam for Lungs

(Severovega Balzama za Pljuča). Kmalu bote priznali vrednost tega zdravila pri zdravljenju kašlja, prehlada, hripavosti, krčevite davice, vnetja sapnika, in bolnega grla.

Cena 25 in 50 centov.

Ako dvomite naše besede, čitajte sledeče pismo, katero smo pred kratkim prejeli in katero potrjuje kar mi trdimo: "Hočem vam naznaniti, da je Severov Balsam za Pljuča zelo uspešno učinkoval. Takol po prvem poskusu so se moji otroci boljše počutili. Pomagalo jim je odpraviti kašelj in preprečal je tudi nadaljnje napade. Rabil sem ga tudi v slučaju oslovskega kašlja pred dvema leti ter je tudi pomagal."

Kadar potrebujete zdravila, vprašajte za Severova v lekarni. Glejte da dobite tista po katerih povprašujete. Zavrnite nadomestivo. Ako jih ne morete dobiti v lekarni, naročite jih od nas.

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

A. Nemanich, St. Chicago Phone 2575

A. Nemanich & Son BANK

Real Estate Insurance Loans Renting

V lastnem domu 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Sprejemamo vloge in jih obrestujemo po

3%

in jamčimo absolutno varnost.

Kupujemo in prodajamo zemljišča v mestu in na deželi.

Zavarujemo hiše in pohlštva proti ognju, nevihti (tornado) ali drugi poškodbi.

Kupujemo in prodajamo, ali posojujemo denar na Steel Stocks.

Pošiljamo denar na vse kraje sveta po dnevnem kurzu.

Posojujemo denar na zemljišča in hiše.

Izvršujemo terjatve in poslujemo kot administratorji, varuhi, konzervatorji ter v vseh enakih zadevah.

430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač

prijezen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljani poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.

UGANKA.

(Iz češkega.)

Bila je mala družba, ki se je zbrala pri polkovniku O. pl. D., h kateremu sem bil tudi jaz povabljen.

Razen treh dam, soprogov mojih predstojnikov, mlajšega polkovnikovega sina, nekoga mladega inženirja in moje malenkosti so bili vsi ostali gostje častniki.

Pri polkovniku je vedno prijetno, nikdar ne prenapeto, kar je pač zasluha vsele dobrobršne gospe polkovnice in pa strogo in resno gledajočega, toda drugače dobrobršnega polkovnika. Vsakdo, kdor je imel priliko, spoznati bližje ta vojaški zakonski par, si je ohranil za življenje prijazen spomin.

Dospeli smo že do črne kave in zabava je postajala pri smodkah čimdalje prisrčneje. Tudi dame so pogumno kadile svoje cigarete z gracioznimi kretnjami.

Zabava je bila v najboljšem teku, ko je gospa majorjeva P. omenila nekaj o svojem nekdanjem letovišču, malem mestecu K. Takoj je bila gospa polkovnica vsa navdušena za natančnejši opis mesteca ter je končno nagovorila svojega soproga: "Sedaj nam pa mora moj mož povedati svoj doživljaj v mestecu K. Kaj ne, da boš! Stori to meni na ljubo; vem, da ne govoriš radi o tem in da si komaj desetim osebam od tedaj povedal ta svoj doživljaj, toda glej, mi smo tukaj pač sami med seboj, sami dobri prijatelji," pri tem je pokazala na nas s prijaznim nasmehom, "ki te poznajo in ti verjamejo, akoravno se glasi nekoliko neverjetno. Prosim, dragi gostje, vi hočete gotovo tudi vsi delati, za kaj gre, kajne?" je prosila polkovnica.

"No dobro, da, da, ker že hočeš na vsak način, toda priznati moram, da bi ta dogodek v svojem življenju raje obdržal popolnoma zase. Stvar je taka, da gotovo ne vsebuje za koga drugega one resnosti, ki jo je imela zame in jo ima še sedaj. In na vse zadnje se mi lahko še tudi smeje zaradi tega, kar bi vam povedal."

"Bili smo vsi prerodovetni, kakor pa da bi opustili mnogobetajočo "resnično" dogodbo in vsi povprek smo pričeli klicati: "Ne, prosimo, povejte, povejte!"

"No torej! Bil sem takrat poročnik pri 49. pešpolku, ki je moral oditi k velikim letnim vojaškim vajam na južno Češko. Imeli smo krasno vreme; čez dan primerno toplo, ne preveč mraza ponoči. Ker je tudi drugače šlo vse po volji, smo bili mi in moštvo dobre volje. Nekega popoldneva smo prišli utrjeni in prašni med zvoki koračnic naše godbe v K. Romantično mestoce z gradom kneza "Schwarzenberga, jako ljubko, kar bo gospa majorjeva gotovo rada potrdila. Utrjeni, kot smo bili, smo obrnili svojo pozornost najprej na naša nočna stanovanja. Mene so nastanili pri nekem mlinarju. Moja soba je bila dolga in ozka, z belimi zavesami in čisto posteljo, poleg ostale priprave opravile. Skozi okno se je videlo na reko, ob kateri je bila sezidana hiša. Bila je svetla mesečna noč in nekako skrivnostno so lili žarki meseca čez strehe in pomole k šumečemu jezu Vltave pod mojim oknom. To sem se videl, predno nisem ugasnil sveče in se vlegel v posteljo, kjer sem že v prvem trenutku utrjen zaspal. Koliko časa sem spal, ne vem. Naenkrat pa se mi je zdelo, kakor bi videl, kako so se odprla vrata in je stopil v sobo čvrst mladenič v beli mlinarski obleki z modrim predpasnikom, in kakor se mi je zdelo, s plašnim obupanim obrazom. Videl sem ga priti v sobo z gorečo svečo, ki jo je postavil na nočno omarico poleg sebe. Nato je pričel razburjen hoditi z obema rokama v žepu po sobi gorindol. Včasih si je segel z vsemi prsti v lase. Prišel je popevati na tihem neko pesem, a je nenadoma prenehel in vzkliknil: "Z Bogom, goljufivi svet!" Skočil je bliskoma k odprtemu oknu in planil skozi v šumeče valove reke. Močan pljusk je prekinil monotono šumenje, jaz pa sem ležal v postelji in se nisem mogel ganiti. Konečno — ali je veter pomajal okno ali ga je razbil — sem se zdrnil in zagledal — gorečo svečo poleg sebe na omarici. Ali sem mogoče pozabil ugasniti jo? Potem pa sem mogel komaj malo časa spat! Jezil sem se sam nad seboj, ker nisem bil na jasnem, kaj sem storil oziroma pozabil storiti, kakor tudi o tem čudnem doživljaju. In tako mi je postalo končno nekoliko neprijetno pri srcu, tembolj, ker nisem mogel več zaspati ter sem se ves čas trudil, kako bi se preprečil, da sem samo sanjal. Toda potem — kako pridem do teh sanj in ker nisem vedel nobene zveze mojih sanj s kakim znanim doživljajem ali s kako mojo mislijo, sem postal še bolj slabe volje. Kratkotrajno, do zgodnjega jutra nisem našel nobenega miru, kajti goreča sveča in pljusk v vodi mi nista hotela izginiti iz spomina. Po kratkem trdnem jutranjem spancu me je zbudilo dogovorjeno trkanje na vrata. Sonce je sijalo v mojo sobo in se igralo z atomi prahu in kozarcem vode na moji mizi. V svečanostnem sol-

čnem sijaju so odsevale z rdečo opeko pokrite strehe, ki sem jih videl skozi okno, z vrto in vode pa je puhtel sveži jutranji zrak z vsemi svojimi božajočimi prijetnimi duhovi in vesel škrjanec je nekje visoko popeval jutranjo pesmico.

Hitro sem bil opravljen, kljub moji nejasni glavi, v kateri je še vedno tical v spominu moj nočni doživljaj in se vedno bolj vjedel, tako da nisem mogel že nicesar drugega več misliti. Na mestnih cestah in trgih so razobesili nam na čast zastave in staro in mlado je bilo že na nogah. Jaz pa sem ostal slabe volje ter nisem bil razpoložen za smeh in šalo. In ravno ta dan bi moralo biti veselo, kajti bila je nedelja, odmenjena počitku.

Ko smo zvečer zopet vsi skupaj sedeli, ter sta načelovala omizij gen. N. in polkovnik F., ko se je sukal okrog nas rejeni gostilničar "Pri treh rožah" z rdečo kapico na glavi, so opazili nekateri, da sem nekoliko potr. Tu pa tam so se pripovedovale anekdote, dogodki najnovjšega časa. Začeli so siliti tudi vame in polkovnik mi je smejljal ukazal, naj odkrijem svoje grehe; moral sem povedati, kaj me je trlo.

Ko sem pripovedoval, nisem opazil, kako se je bližal mizi gostilničar ter je bleel in z široko odprtimi očmi končno skoro zakričal: "Nemogoče! To ste sanjali in tega vam nihče ni povedal. Tak slučaj se je v resnici zgodil pred enim letom; v isti sobi je planil v vodo. Ej, to vam je bil fant. Bil je sin moje sestre, mlinarice. Nihče, res nihče vam ni tega povedal, in tudi to ne, da od tedaj tudi nobeden ni stanoval v oni sobi? In..."

"Že dobro, že dobro, ljubi mož," prekinil ga je polkovnik, ki je videl, kako je bil gostilničar razburjen in kako sem jaz postal bleel.

Gostilničar se je pri tem, ko sem mu jaz odkimal, strahoma prekrizal in zbežal proč z besedami: "Bog mu odpušči grehe!"

Visoki gospodje zgoraj pri mizi pa so menili: "No, gospod poročnik, vi pač ne boste o takih otročarijah in slučajih še nadalje razmišljali?"

No, da, meni je bila navsezadnje cela zadeva postranska stvar! Da pa sem prihodno noč, kar bi se pogumnemu vojaku komaj prisojalo, spal raje pri nekem svojem tovarišu, je pripisati to moji tedanji mladosti in občutljivosti.

In kakor vidite, spoktovane dame in gospodje, ki ste me tako pozorno poslušali, mi je ta doživljaj še danes nerešena uganka!"

ZA BOJNO ČRTO NA SEVERU.

(Iz "Dol. Novic".)

Naš prijatelj iz Novega mesta, ki je sedaj računski podčastnik neke poljske bolnice na severu, piše svoji ženi med drugim sledeče:

Ljuba žena!

Kraj, kjer se sedaj nahajam, leži kakih 8 km od bojne črte. Kraj sam leži v ozki dolini, ne daleč od velike reke, čez katero so napravili naši vojaki štiri velike mostove; prejšnje so ob zadnjem umikanju razstrelili. Okrog so precej visoki hribi, kateri pa mgole od vojaštva. Vse se giblje. Eni delajo bojne telefone, drugi napravljajo dovozne ceste, drugi zopet prenašajo provijant. Ob večerih gore ognji, okrog katerih posedajo vojaki ali ob črni kavi in razmotirajo boj.

Z ene strani priženo tropo sestradanih in razčepanih vjetih Rusov, kateri v eno mer prosijo za kruh rekoč "imaš hleba", ko zagledajo kakega našega vojaka. Od daleč se pa čuje gromogovito topov, pokanje pušk in strojnih pušk. Tu pa tam čuješ nad seboj ropotanje. Vse se ozira proti nebu, nekateri z daljnogledi; aeroplan ropota.

Po cestah se premikajo dolge kolone po nepopisnem blatu. Ena kolona, obstoječa iz 80 vozov, vozi kruh v bojno črto, druga konzerve in razen provijant, za njo pelje nekaj vojakov tropo gorojevine, za njo kolona z municijo, potem zopet vojaštvo, ki gre v boj. Ob drugi strani ceste vozi prazna kolona, ki je vozila do bližnje železniške stacije ranjence, za njo prazno vjetih Rusov, za njimi vozovi z orožjem, katero se pobere od padlih vojakov.

To so vsakdanje slike na galiških cestah. Tu se sedaj bijejo vroči boji, seveda največ po noči. Vojaki leže v strelskih jarkih; po noči pa skušajo prodrati naprej. Sem smo prišli na Novega leta dan. Ob 9. uri zjutraj je prišel ukaz, da moramo iti. Vozovi ostanjejo v kraju, kjer smo, zdravniki in 24 mož pa gre k bojni črti in etablira obvezovališče v hribih. Jaz sem šel na štacijo in sem še pripeljal k ostalim s štirimi obloženimi vozovi ob 9. uri zvečer razne potrebščine.

Prvi večer sem spal pod streho; obleden sem bil v plašč. Stanovanje oficirjev, ki so pri nas ostali (t. j. dva poročnika in kurat) je majhna poljska hiša, velika veža, ena temna kuhinja, v kateri spi 8 oseb z otroci; iz te so vrata v majhno sobo. V sobi dve postelji, v katero smo dajali svežo slamo, in spi v eni kurat, v drugi pa jaz, ker sta poročnika rekla, da raje spita na tleh. Še ena omara, miza in trije stoli, pa je soba natlačeno polna. Lavno je, da je gorko.

3. januarja peljal sem se v mesto,

35 km daleč, "fasat". Nisem ti v stanu popisati dirndaj na kolodvoru, v katerem dobimo provijant. Voz za vozom čaka, da dobi oves, moko, sol, kavo, sladkor, mast, cigarete, razne konzerve, sploh vse, kar se rabi za preživljanje take armade. Če imaš srečo, prideš kmalu na vrsto, če ne, čakaš po cele ure, kar ni ravno prijetno. Jaz ostanem v mestu čez noč. Bil sem že večkrat v tem mestu, kjer so kraljevali 22 dni Rusi. Mesto ima kakih 40.000 prebivalcev, seveda je večina judov. Čakal sem to pot do 6. ure popoldan zastoj na kolodvoru; šel sem večerjat v neko kavarno, koji tu pravijo "hotel", pri nas bi pa rekli "pajzel". Vzel sem seboj sveže perilo, da sem se preoblekel. To je v vojski zelo nerodno. Velikokrat vidiš vojaka, ki ob mrazu stoji v Adamovi obleki ob cesti in si lovi počasne živalice. To je strašna nadloga za nas. Jaz zelo pazim na snažnost, pa sem jo že tudi dobil, ko je počasi korakala po plašču. Samo to je dobro, da ne izbirajo ravno ljudi; ima jih navaden vojak, kakor tudi najvišja oficirska šarža.

Drugi dan sem opravil svoj posel; "fasat" sem 16 zakljev ovsu za naše konje (bolje rečeno kljuse), makaronov, sladkorja, sežgane kave, petroleja, čaja, komisa, sveč, tobaka itd.

Naložil sem na voz in nastopil 35 km dolgo pot, po slabih cestah, kjer sega blato do kolena. Taka pota niso prijetna, ker si v vednem strahu, da so dobili naši ukaz, da morajo "naprej" ali "nazaj". Če dobijo ukaz za "abmarš", je navadno dolg do 30 km. Sedaj imam 35 km, predno pridem tja, kjer sem bil, potem je treba pa še kakih 20 do 30 km naprej. Tudi taka neljuba presrečanja sem že večkrat doživel. To pot je šlo po sreči.

Veseli so vsi, ki me vidijo po dveh dneh in poprašujejo radovedno kaj sem videl, slišal, kaj prinesel, kako vozil, in vprašanja ni konca ne kraja.

Enkrat sem videl prizor, kateri mi bo ostal v spominu, dokler bom živ. To je bilo pred kakimi tremi tedni, ko je šel 19. "landsturmataljon" iz Dunaja v boj. Može od 30 do 40 let, vsi večinoma oženjeni in inteligentni. Bilo je zelo blizo bojne črte, ko sem pošto iskal, in sem šel precej blizu ognja. Komandant jih je zbral in jih nagovoril, da je sedaj prišel resen trenutek, ko mora vsak po svoji moči izpolniti svojo državljansko dolžnost itd. Ti resni, skrbni polni obrzi dozorelih mož mi bodo neizbrisni.

Kako srečnega se čutim, kako lahko prenašam vse težave, ker sem bil do sedaj obvarovan nesreče. Toliko prilik je v vojski, v kateri ti preži smrt za vsakim korakom, katerega narediš. Bog me obvaruj nesreče! Drugače sem se temu nerodnemu življenju precej privadil. Včasih cel dan nič ne ješ, včasih se spi na gorkem, drugič na mrzlem. Ko si najbolj želiš počitka, pride ukaz "naprej" ali pa "nazaj". Veliko udobnosti, ki smo jih imeli prej, smo izgubili. Zato pa nas čaka tem večje veselje, ako se povrnemo zdravi v naš mili domači kraj. Pozdravi mi vse znanec! — Bodite mi srčno pozdravljeni Ti in ljubi otroci. — Vaš Feliks.

PRIJATELJ UMRLEMU PRIJATELJU NA BOJNEM POLJU.

(V spomin kuratu Val. Rozmanu.)

"Našinec" je prinesel v spomin vojaškemu kuratu Valentinu Rozmanu, ki je padel dne 27. avgusta 1914 pri Goligori blizu Lvova naslednje v vznesenih besedah napisano pismo njegovega tovariša, ki še opravlja delo usmiljenega samaritana na našem severnem bojišču. Pismo se glasi: "Bojna pošta št. 51, dne 17. septembra. Žarki tonečega solnca zlatijo bojišče. Zdajpazda bo zašlo. Večerna zarja... Zlatordeče žari večernica. Gleda na junaške bojevnikove. Tisoče, na stotisoče jih je. Večduvni vroči boji so jih utrudili. Njih junaški duh pa se bojuje naprej. Sovražnik je zmagal. Bili so vam to boji polni groze. Šrapneli, granate, krogle so bučale, živžgale, sikale. Čim večji je bil ta grozni koncert, tem več vztrajnosti, junaštva je bilo pri naših junakih. Njih življenje je bila smrt, njih smrt slava sovražnikov..."

Na obvezovališču: Bojni zdravniki, duhovniki, imajo polne roke dela... in lastni tovariši. Zdajpazda še strahen pok iz topa srditega sovražnika... Zadnji odmevi ljutega boja. Puške so že davno utihnile... Vojaški kurat hodi od ranjenca do ranjenca, tolaži umirajoče, daje sv. odvzeto, podeljuje sv. poslednje olje, omaga tudi telesno; poklada smrtnobledo glavo na telečnjak, jih krepa s požirkom pijače... Zdaj zagrm top, sikne granata, vojaški kurat — pravi samaritan — se zgrudi po tleh, in ni več vstal... Granata ga je zadela naravnost v srce, in — prestalo je biti... Somrak lega na prostrano krvavo bojišče in zlatordeča večernica zre tako mirno na padle junake, zre na umirajoče, na smrtnobledo ustnice in skranje. Angel miru pripelja iz sinjih višav in diči mrtvaške glave z zmoglasno krono. In bojni tovariši vzamejo čepico z glave. Njih tiha, vroča molitev prodira skozi oblake in se dviga k prestolu Jezusu Kristusa in njegove preljube Matere... Ni ga genjlivejšega pogrebnega obre-

da... Ali zdaj ni čas žalovanja... Vojakova smrt na bojišču je najkrajšnja žrtev, darovana na domovine oltarju... "O kako sladko je umreti v Bogu za domovino ter za cesarja in kralja!" — Izkopan je skupni grob... Vanj položijo vse junake, smrt na bojišču je vse zenačila. Tu ni višjih in ne nižjih... Tudi ti, dragi prijatelj, počivaš po boju kakor dober pastir s svojimi ovčami vred v skupnem grobu. Pokazal si s svojim junaškim življenjem in s svojo junaško smrtjo, da dobi pastir daje svoje življenje za svoje ovce... Tvojega groba ne bo krasil ne kamen, ne križ. Skoraj bo poteptan, in sledu ne bo po njem... Ali tebe in tvoje junaške tovariše bo dičil večer spomin in krona slave nebeske. Počivaj v miru torej po boju, daleč od domovine, daleč od svojih dragih domačih. "Dobro vojno si bojeval..." Ko pa spet zazeleni trava na tvojem grobu in razcvete se cvetlice in prileti ptica, živgoleča mlo pesmico, bo to moja in vseh tvojih tovarišev na bojišču, če nas ohrani Bog, dragi tovariši in zvesti prijatelj, vroča naša molitev in nezhen spomin drage dežele in tvoje ožje domovine... "Počivaj v pokoju, hlapce Gospodov, po boju!" — Vojaški kurat p. p. 51.

Te vrstice pač pričajo, kako ljubezljiv in simpatičen je bil Valentin Rozman in kako so se zlati dušo vedeli ceniti vsi, ki so se sešli kdaj z njim na življenja poti. Slava vrlemu možu!

NEMŠKA VOJNA KUHINJA.

Vojna kuhinja je vojna kuhinjska priprava, katere namen je kuhati jed za večje število moštva obenem; vsaka stotinja ima po eno tako kuhinjo. Nemška armada uporablja te kuhinje sedaj prvič v vojni. Še v vojni leta 1870—71 je moral vsak nemški vojak sam skrbeti za hrano, dobil je sicer od svoje stotnije surovo hrano, katero si pa je moral v posebni kuhinji pripraviti sam skuhati na ognju v taboriščih. Prednosti, katere nudi vojna kuhinja za preskrbo vojaštva, so zelo velike, in le čuditi se je, da jo niso že prej vpeljali. Pred kakim pol stoletjem je tedanji šef pruskega generalnega štaba Moltke nameraval vpeljati vojne kuhinje, toda ni prodril s svojo namero. Rusi so bili prvi, ki so vpeljali vojne kuhinje in jih tudi praktično uporabljali v rusko-japonski vojni 1904—05. Nemški častniki, ki so se iz študijskih imenovan nahajali na rusko-japonskem bojišču, so takrat spoznali, kake vrednosti so vojne kuhinje; vsled tega so jih potem vpeljali za poskus deloma tudi v nemški armadi in jih prvič rabili pri vojaških vajah l. 1908. Ker so se te kuhinje izborno izkazale, so jih Nemci potem splošno vpeljali. Francozi in Angleži nimajo še danes ne voznih vojnih kuhinj; vsak vojak je tam tudi svoj kuhar.

Vojna kuhinja je bolj podobna kakemu možnarju kakor kuhinjski pripravni ter obstoja kakor navadni top iz dveh delov: iz prednjega in zadnjega voza, ki sta pripravljena drug na drugega tako, da je mogoče vsacega posamič voziti. V prednjem vozu je shramba za 200 železnih porcij za moštvo in 3 železni odmerki za konje; tu je shranjeno tudi namizno in kuhinjsko orodje. Kuhalna priprava se nahaja na zadnjem vozu, ki obstoja iz okoli 200 litrov držečega kotla in kurilnika. Kotel je dvostenski, med zunanjo in notranjo steno je prostor, ki je napolnjen z oljem. Olje se najprej segreje od ognja v kurilniku ter s svojo toploto kuha jedi, ki so v kotlu. Ta posredni način kuhanja ima veliko prednost prvič v tem, ker se jedi ne morejo prisojiti, kajti olje se razgreje le do neke gotove toplote, drugič pa ostanjejo dalje časa gorke, ker se razgreje olje le počasi ohlaja. Do deset ur in še dalje so jedi v kotlu gorke. Poleg tega kotla je pa še drug kotel za kavo, ki drži okoli 70 litrov in ima svoj poseben kurilnik. Za kuriva mora biti za dva do 3 dni v zalogi, ki se nahaja v zadnjem vozu. V zadnjem vozu je shranjen tudi mlinček za kavo, posodice za sol in poper. Prav zadaj pa je zaklopna mizica, na katero se da pritriliti stroj za rezanje mesa. Poleg tega pa je še polno raznih predalčkov, ki so zaznamenovani s številkami in vsak služi svojemu posebnemu namenu. Cela vojna kuhinja je vzor vojaškega reda in smotrečnosti; na precej majhnem prostoru se nahaja cela množica raznovrstnih priprav in pripomočkov. Vojna kuhinja z napolnjenimi kotli in dvema voznikoma tehta okoli 1500 kg; vozita jo dva težka vprežna konja.

Navadno dobivajo vojaki po dvakrat na dan gorko jed iz vojne kuhinje, meso in prikuho ali juho, in dva do trikrat vročo kavo. Hrana je sicer priprosta a tečna, katero lačni in utrjeni vojaki z najboljšim tekom zavijajo. Vojaki šaljivci imenujejo vojno kuhinjo "top za guljaž" (Gulaschkannone).

Vojne kuhinje šo se v tej svetovni borbi izborno obnesle. Navzlic temu pa se semintja prigodi, da moštvo iz različnih vzrokov ne more dobiti gorke hrane iz vojne kuhinje, bodisi da je kuhinja predaleč zaostala, bodisi da so se posamezniki razkropili in preveč oddaljili od svojega krčela. V takem slučaju si mora skuhati vojak hrano

sam, zato ima tudi še vsak nemški vojak posebno kuhalno pripravo na tor-nistri. Toda to so le posamezni izjemni slučaji.

Koliko bi stala vožnja na solnce. Neki angleški učenjak je izračunil, da bi stal vozni listek III. razreda z zemlje na solnce 20 milijonov mark. Če bi brzovlak vozil s hitrico 90 km na uro, bi trajala vožnja 175 let. Svitoloba pa napravi to pot v 8 minutah.

Ali ste že poslali naročnino? Papir, tinta in barva ter vse tiskarske potrebščine, stanje zdaj tri do desetkrat več, kakor pred vojsko. Blagovolite poslati naročnino za celo leto \$2, ali za pol leta \$1, da vam list ne ustavi-mo. Pod sedanjimi razmerami je treba točneje plačevati za list, če ga hoče kdo točno dobiti... Pošljite naročnino takoj, da ne pozabite.

VALENTIN FAJNIK, JR. BILLIARD PARLOR

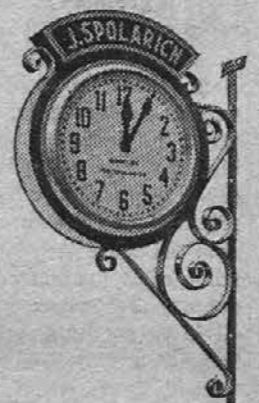
Tržim fine smodke in vse vrste duhan. DOBRODOŠLI!

402 MOEN AVE., ROCKDALE, ILL.

Tajnik društva sv. Družine v Rock-dalu. Kdor hoče pristopiti naj se zglaši pri meni.

Prodajem vse vrste URE in ZLATNINO.

Primeni dobiti vsako reč 20 odstotke cene kot kerkolik drugje. Prodajem samo jamčno blago. Popraviljam vse vrste ameriksanske in starokraj-ske ure in zlatnino za vsako delo jamčim.



SLOVENCI IN HRVATI po celi Ameriki. Ako rabite dobro Uro ali drugo reč, pišite meni kaj bi radi pa vam pošljem ceno. Vsaka reč vas košta 20 od sto cene, kot bi plačali drugje.

JOSIP SPOLARICH

901 N. Hickory St. JOLIET, ILL.

PROTIN (REVMAATIZEM)

Domače zdravilo ponuja mož, ki je bil ozdravljen.

Spomladi l. 1893 sem bil napaden od živčnega in vnetega protina ali revmatizma. Trpel sem tri leta. Dopovem lahko onim, ki so isto skušali. Skušal sem zdravilo za zdravilom, zdravnika za zdravnikom, a sem dobil le začasno polajšanje. Konečno sem našel zdravilo, ki mi je pomagalo popolnoma in odstranilo bolečine. Dal sem že to zdravilo mnogim prizadetim, ki niso mogli s postelje radi trganja in ozdravljenje je sledilo v vsakem slučaju.

Priporočam vsakemu trpinu od revmatizma to vrednostno lečilo. Ne pošljite centa, le svoj naslov mi naznani-te, pošljem je zastoj. Ko ste ga rabili in ste prepričani, da vam je pomagalo, mi boste poslali en dolar. Jaz nočem denarja, če niste popolnoma zadovoljni ga poslati. Ali ni tako prav? Zakaj trpeti, če dobiti zdravilo zastoj? Ne odlašajte! Pišite danes!

Mark H. Jackson, No. 521 C, Gurney Bldg., Syracuse, N. Y.

Mr. Jackson je odgovoren za resničnost gorenje izjave.—Pub.

JOSIP KLEPEC

Javni Notar K z 10let. skušnjo

izdeluje vse pravno in postavnoveljavne listine za vse slučaje. Če vam kdo plačo garnizira; če poberejete otrok certifikat za delo; če imate kako drugo stvar za urediti; tukaj ali v svari domovini se obrnite na mene 1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Antonija Rifel

izkušena in diplomirana BABICA
907 N. Hickory St. Joliet.
Chicago Phone 1617-W

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers STRAKA & CO.
Office and Works, 642-644 Cass
Chicago Phone 4444, N. W. 483.

JOSEPH ZUPANCIC

Stara slovenska gostilna
1121 E. S. Grand Ave., Springfield, Ill.
Bell Phone 7899.

Točim fino Anheuser & Busch St. Louis pivo, domače vino in žganje ter dišeče smodke. Vsi rojaki dobrodošli!

Slovenecem in Hrvatom naznanjujemo, da izdelujemo in prodajamo fine cigare:

Lutra 10c
Minikin 5c Mike's Best 5c

Michael Kochevar,
Chicago, Phone 1689-L
Northwestern Phone 809

1208 N. Scott St. JOLIET, ILL.

Vaše oblike pošljite gladiti k ROYAL CLEANERS AND DYERS
604 Collins St., Joliet — Chi. tel. 2588.
I. BERZAK & CO.
Dopoljemo na dom v zavitku brez vsake gube.

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarce uloge ter pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek \$300,000.00.

C. E. WILSON, predsednik.

Dr. J. W. FOLK, podpredsednik.

HENRY WEBER, kaitir.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cederne stebre, desk in single vsake vrste.

Naš prostor je na Desplains ulici blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi te bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu
DES PLAINES IN CLINTON STS.

Dr. Richter's Pain Expeller

zoper revmatizem in trganje bolečine in otrplost členkov in mišle.

Pravo zdravilo je v zalogi, kakorčnega vidite na sliki.

Zavrnite vsak zavoj, ki ni zapечат s An-bor Trade Mark.

25c in 50c vseh lekarnah ali pa pišite ponj naravnost na

F. Ad. Richter & Co.
74-80 Washington Street
New York.

Garnsey, Wood & Lennon

ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kafforjniško vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premos

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET ILL.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkomp. l. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

Za Združene države na leto.....\$2.00
Za Združene države za pol leta.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrt leta.....\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljate naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo **POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.**

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglaševanje pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

7. jan. Nedelja	Lucijan, Krišpin.
8. " Ponedeljek	Severin, apost.
9. " Torek	Julian in Bazilisa.
10. " Sreda	Agaton, papež.
11. " Četrtek	Higinij, papež.
12. " Petek	Arkadij, muč.
13. " Sobota	Veronika, muč.

I. NEDELJA PO SV. TREH KRALJIH.

Katerim boste grehe odpustili, so jim odpusteni.

Ko sta Adam in Eva grešila, so se zaprla nebeska vrata celemu rodu. Bog pa je človeka usmilil in poslal je na svet Svojega sina, da s trpljenjem odpre nebeska vrata. Povedal je nam kako se nam odpro ta vrata, namreč, po sv. krstu. Zelo redki pa so ljudje, kateri bi ne omadeževali krstne nedolžnosti z velikimi grehi. Jezus Kristus ni samo vedel, kako smo slabi, ampak imel je tudi usmiljenje z nami v svojem velikem usmiljenju nam je dal zakrament sv. pokore.

Ko se je Jezus prikazal zbranim apostolom po svojem vstajenju v Jeruzalemu, zalemu, je dahnil in nje in rekel: Prejmite svetega Duha, katerim boste grehe odpustili, so jim odpusteni, katerim boste grehe zadržali, so jim zadržani. Ta oblast je prešla pozneje na škofa in mašnike.

Zakrament sv. pokore nam kaže Božjo vsemočnost. Pri zakramentu sv. pokore se nam odpuste mali in smrtni grehi. Ni greha, kateri bi ne bil odpusten pri spovedi. Če bi bili tvoji grehi rudeči kakor škrlat, bodo beli, kakor sneg. Izbrisani bodo popolnoma za vsa večnost. Lažje je poridati, kakor zidati. Več sto rok je potrebno za več let, da zgrade kako katedralo. Potres jo lahko razsuje v nekaj trenutkih. Z grehom je drugače. En trenutek, ena misel, beseda, pogled, en gibljaj z roko lahko dovrši greh; postavljena je stena med Bogom in človekom.

Zdi se nam, da je lahko odpustiti greh, ko vidimo, da ima duhovnik v spovednici moč, da odpusti grehe z nekaterimi besedami. Čim hitreje pa se to zgodi, tem večje moči je treba. Kadar vidimo velik tovarnen vlak, kakor se hitro giblje po tračnicah, vemo, da ga več sto rok ne premakne, da je treba velikanke moči.

Kolika je torej moč za besedami svete odveze, katere nima ne cel svet, ne celo nebo.

Božja moč je zgradila pekel in prižgala peklenški ogenj, kateri bo gorel za vso večnost. Božja moč je pahnila v pekel hudobne angjele. Peko pa ne izbrši, ampak samo kaznuje greh.

Zakrament sv. pokore pa izbrši greh. Zato boljše kaže moč Božjo.

Spoved pa ni samo znamenje Božje vsemočnosti, ampak tudi Božjega usmiljenja.

Bog nam skazuje Svoje usmiljenje, predno vstopimo v spovednico s tem, da nas ni preje kaznoval. Bog je mogočen dovolj, da bi lahko takoj kaznoval vsak greh, kakor je kaznoval uporne angjele. To bi bilo strašno za grešnika, vendar pa bi bilo pravilno in koristno drugim, če bi to storil. Če bi vsak človek, kateri stori smrten greh umrl in se pogubil, kaj bi to druge učilo. Koliko manj greha bi ljudje storili, marsikdo bi nikoli ne grešil, kateri bi bili pogubljeni, bi ne bili pogubljeni, bi ne bili storili več, kakor eden smrten greh. Veliko je Božje usmiljenje, katero nam daje čas in priliko, da se poboljšamo in spokorimo za grehe, ker odlašajo kazni.

Če je znamenje Božjega usmiljenja, da odlašajo kazni, je gotovo znamenje še večje za Božjega usmiljenja, ker greh odpusti.

Kako hitro se dobi odpustanje grehov. Komaj se je grešnik izpovedal grehov. Že sliši besede: Jaz te odvezem od dveh grehov. Komaj je skesani razbojnik rekel: Gospod, spomni se me, mu je Zveličar že odgovoril: Še danes boš z menoj v raj.

Pomislimo nadalje, kako čisto se greh zbrši. Sveto pismo nam to pove z mogočnimi besedami: Odložil bo naše krivice in vrgel bo vse naše grehe na dno morja. Kaj je globokjšega in kaj je bolj skrito, kakor dno morja. Izbrisal sem tvoje grehe, kakor oblak. Kaj ostane, kadar oblak izgine. Nič. Če hudobnež dela pokoro za svoje grehe, ne bo se mu štel nobenega greha, katerega je storil. Koliko je Božje usmiljenje, katero pozabi in ničesar pozabiti ne more, katero se več ne spominja naših grehov, čeprav se jih tudi grešnik sam še spominja. Grehi se mu ne bodo več pristevali.

Pomislimo, kako velikodušno nam Bog opušča. Izgubljeni sin ni dosegel samo odpustanja, to je bila zadnja stvar; bil je zopet sprejet v očetovo hišo, dobil je najlepšo obleko, prstan, čevlje in prisedel je h gostiji, katero je pripravil oče njemu na črsto. Grešnik dobi pri zakramentu svete pokore popolno odpustanje grehov, popolno odpustanje večne kazni, katero je zaslužil in deloma tudi odpustanje časni kazni, katere sledijo vsakemu grehu. Grešnik dobi oblačilo posvečujoče milosti Božje. Dobi čevlje na noge, namreč milost, katere mu pomaga, da se lažje vstavlja grešnim skušnjavam in hodi po potu Božjih zapovedi. Postane zopet otrok Božji. Zopet sme iti k Božji mizi, k pojedini.

Pomislimo, koliko je zakrament svete pokore stal našega Zveličarja. Zakrament svete pokore je popoln in zrel sad Njegovega trpljenja. Njegovih ran, Njegovega križa, Njegovih bridke smrti.

Če premišljujemo zakrament svete pokore, moremo občudovati dvoje Božjih lastnosti in popolnosti, Njegovo vsemočnost in njegovo usmiljenje, katere takorekoč teknujete med seboj, da bi osnažile in očistile našo dušo. Naš sklep bo čisto lahek in vprost. Prizadevati se moramo z vsoto silo in močjo, da prejmemo ta zakrament velikokrat in vredno, da bo za nas vrelac milosti in pomoč ter opora na potu v večno življenje.

REV. J. PLAZNIK.

ČEŠČENJE BOŽJE.

Piše Rev. J. Plaznik.

(Dalje.)

Z vsakim dobrim delom človek počasti Boga. Da, ne samo z dejanjem, ampak tudi z vsakim dobrim namenom že počastimo Boga. Zato ljudje večkrat obude dober namen, obljubo, da bodo storili kaj dobrega, četudi ne morejo tega takoj storiti. Vsak dober namen pa še ni obljuba. Obljuba je določena in prostovoljna zaveza, storjena Bogu, da bomo storili nekaj v Njegovo čast. Obljuba v tem smislu je le ona, katere je storjena Bogu. Ali pa ni obljuba, če obljubimo kako stvar Mariji ali svetnikom? Tudi to je obljuba, kajti Njegovi izvoljeni so z njim v tako tesni zvezi, da kar je storjeno svetnikom v čast, je storjeno Bogu v čast.

Obljuba, katere bi ne bila prostovoljna, b sploh ne bila obljuba. Osebe, katere nimajo proste volje, kakor otroci, pijanec ali norci, ne morejo napraviti obljube, dokler so v tem stanju. Obljuba je določena zaveza pri polni zavesti, s katero se hočemo zavezati pod grehom, da bomo izpolnili, kar nameravamo in obljublamo storiti. Če pa kdo samo sklene, da ne bo več pil, na primer, in ne izpolni svojega sklepa, in zato grešil, ampak počaka, kako slaba je bila njegova obljuba in kako mu manjka volje. Grešil pa bi tak človek, če bi Bogu obljubil, da ne bo več pil.

Kaj pa sme človek obljubiti Bogu in svetnikom? Vse, kar je Bogu všeč. Ne bilo bi pa prav obljubiti Bogu ali svetnikom stvari, ki so smešne ali brez veljave, četudi niso slabe.

Drugo in važnejše vprašanje je, če lahko obljubimo kako stvar, katero smo dolžni storiti, ker nam tako za-

poveduje Bog in cerkev. Lahko to stori, toda veže ga potem dvojna dolžnost. Človek, ki je vkljenjen v eno verigo, se da lahko vkljeniti še v drugo, le da je potem dvakrat vkljenjen.

Obljube so večne in začasne. Če kdo obljubi, da bo molil vs. rožni venec vsak dan, je to večna obljuba; kdor pa se zaobljubi, da bo molil rožni venec vsak dan celo leto, stori samo začasno obljubo. Obljube so nadalje slovesne, če jih cerkev pripozna za take, ali navadne. Nadalje so pogojne in brezpogojne. Pogojno obljubo je storil oče Jakob, namreč, da bo daroval Bogu desetino, če se srečno vrne iz potovanja.

Lepa reč je storiti obljubo. Človek je uboga stvar, zvezan takorekoč na rokah in nogah s postavami in zapovedmi. Zato je Bogu dopadljivo, če se podvrže še večjim naporom, kakor mu Bog zapoveduje, ker hočemo storiti nekaj samo iz ljubezni do Boga.

Vse čednosti niso enake. Najvišje so vera, upanje in ljubezen. Če človek dela dobro, kaže eno ali več čednosti, s katerimi časti Boga. Kdor se posti, kaže samozatajevanje, kdor daje milostino, kaže ljubezen do bližnjega; kdor pa dela dobro, ker se je k temu zavezal, časti Boga na poseben način, kar ni Bog zapovedal.

Nikakor pa nočem reči, da kar hitro delati obljube. Vsa lepota obstoji v tem, da obljubo izpolnimo, ne v tem, da kaj obljubimo. Obljuba je hitro storjena, a vzame morda leta, da celo življenje, predno je izpolniš. Pomisli vselej, na svojo starost, svoj stan in razmere v katerih živiš, predno storiš obljubo. Človek stori obljubo v razburjenosti strahu, vroči želji in podobnih zunanjih vplivih; take obljube so podobne penam na morskem obrežju, kadar je morje viharno. Vihar se poleže, ostane le voda brez pen.

Kdor ne izpolni obljube, če more, greši. Besedo moremo držati, bodisi napram prijatelju, bodisi sovražniku. Kdor tega ne stori, ogoljufa svojega bližnjega in ga zlorablja. Če tako ravnanje s sočlovekom ni lepo, koliko grše je šele, če tako ravnamo z Bogom. Bog sprejme našo obljubo, četudi jo pošepetamo na skrivnem, v nočni tiho, samo v svojem srcu.

Kakšen greh je prelomljenje obljube? Svobodno ti je napraviti obljubo; ravno tako imaš tudi na izbiro zavezati se ali pod smrtnim ali malim grehom. Človek, kateri se hoče zvezati, lahko vzame železno verigo ali pa svilno nit. Kaj pa, če si samo nekaj obljubil, pa se nisi zavezal pod nikako kaznijo? Potem pa nisi storil nikake obljube, ampak samo trdni sklep. Kaj pa, če si se zavezal kaj storiti, pa nisi povedal ali pod smrtnim, ali malim grehom. Kakšna pa je bila obljuba? Ali si obljubil kaj velikega, ali razmeroma malega. Če je bila stvar velike važnosti, potem je tudi prelomitev take obljube velike važnosti.

Greh pa je tudi brezpotrebno odlašanje izpolnitve kake obljube, ker potem postaja vedno težja, da nazadnje celo nemogoča.

V ČASU PAPIRJA.

Kakor vse kaže, je brez vsacega dvoma, da do seže papir v prihodnjih časih splošno in največjo vsestransko uporabo, v prvi vrsti pri tovarnah in obrtjih, važnost, o kateri se še dosedaj niti slutiti ne da. Papir in njegove izdelke prekosata že sedaj samo še pločevina in kositer (cin) s svojo velikokratno uporabljivostjo. Ne dalo bi se dognati število vseh pločevinastih in kositerških škatljic, v katerih se razpošiljajo najrazličnejše jestvine po vsem svetu; toda v prihodnosti je pričakovati, da bodo tudi tem in veliko drugim podobnim škatljicam napravili papirnatih fabrikati konkurenco.

Obsirnost, katero so dosegli v zadnjih letih rastlinske koreninice pri izdelovanju papirja, je naravnost čudovita. — Naprava papirja je silno stara, da, veliko starejša kakor se domneva. Tudi ni bil človek prvi, ki bi prvi znal s pomočjo koreninic rastlin doseči tvarino in si napraviti iz nje papirju podobno snov. Ko je znani naravoslovec Edwards, ki je živel v 19. stoletju nekoč zagledal osje gnezdice, je radostno zaklical: "Glejte tukaj papirnatu celice!" — In takrat je bil Edwards prepričan, da so bili prvi fabrikantje papirja različne žuželke in mrčesi. —

V današnjem času se je pa že uporaba papirja tako silovito razširila in v tako najrazličnejšem načinu, da smemo opravičeno vprašati: "Katero stvar še danes niso iz papirja, ali kakšna reč bi se sploh ne dala napraviti iz papirja?" — Akoravno zemlja rodi velikansko množino raznovrstnih surovin, ki so več ali manj vse sposobne pri uporabi za izdelovanje papirja, vendar je pa iznajdba uporabe teh surovin pri izdelovanju papirja zelo nova in tudi zelo draga. Na prvem mestu stoji pač rastline za napravo papirja. Skoraj ni rastline in še manj koreninice, katerih bi se ne dalo uporabljati pri izdelovanju papirja. Popis bi bil preobširen; ko bi hoteli navesti tu vse rastline, katere se uporabljajo dandanes pri izdelovanju papirja; imenovati bi morali malodane vse rastline. Starodavna navada, izdelovati najboljši papir iz čunja, se je morala tudi že umakniti rastlinski snovi. Kajti za izdelovanje žilavega, močnega in tr-

pežnega papirja služijo izključno sedaj le korenine konoplje, lanu, jute, različnih vrst aloje itd. Navaden papir za ovojne potrebščine pa se napravi kar iz lesa. V prvi vrsti pride v uporabo les iz gozdov Švedije in Norvegie, ki je dohajal v obliki deščic v tovarne. Danes pa zadostuje samo zmeliti lesni prah iz omenjenih krajev, kar je za prevažanje veliko primernejše. Papir se je izdeloval tudi iz neke vrste mahu, ki se je našel na Švedskem v bližini mesta Joenköping. — Nadalje pridejo v uporabo za fabrikacijo papirja slama od žita, koruze, stročja itd.

Oglejmo si nekoliko različne papirnatu izdelke, ki se nahajajo že dandanes v trgovinah. Tukaj pa niti ne pridejo v uporabo razni izdelki iz papirnatu mache, ki spada že v višjo obrtniško umetnost. Imamo že danes papirnatu robce, ovratnike, predpasnike, okrožnike, zagrinjala pri oknih, pregrinjala pri posteljah, ženska spodnja krila, cape za v čevlje, podplate za obuvale itd. Spaga iz papirja je posebno razširjena po trgovinah, ker je veliko cenejša od prave vrvice.

V Ameriki služijo že dlje časa izdelki iz papirja celo kot kolesa pri železničnih vozovih. Iz papirnatu snovi izdelujejo Američanje kadi, v kojih se razpošilja soljeno meso po svetu; nadalje žaklje za žito in moko za transporte čez morje. Da, celo srajce znajo Američanje izdelovati iz papirja; baje vzdržijo takšne srajce celo leto. Te vrste srajca obstoji iz samih tankih papirnatih pol, ki se lahko po potrebi ena pola od druge odlučijo in se prikaže zopet nova čista plast. Za cenatijih čudnihh srajc, ki ob enem pozimi grejejo in poleti hladijo, še nismo izvedeli.

Angleži pa uporabljajo že vodovodne cevi iz papirja, stene za kolnice, prevleke pri strehah raznih stavb, pregraje v hišah; tudi pri dekorativnem mizarskem delu rabijo papirnatu izdelke. Tudi so začeli Angleži izdelovati deževne plašče iz papirja. Ta vrsta papirnatu tvarine ni samo popolnoma nepremočljiva, ampak je ravnatoko nepristopna vsakemu vremenskem uplivu. To ste dve tako važni lastnosti papirja, da mora z njima doseči vsestransko svetovno važnost in uporabo in to tudi pri obratih in tovarnah.

Znani so nam že dolgo premični šotori, ki so izdelani velikokrat iz papirnatu snovi. Vrtnarji se tudi radi poslužujejo iz papirja izdelanih nepremočljivih rjuh za pokrivanje rastlin, da se jih obvaruje pred veliko mokrotno in vročino in ravnatoko pred mrazom. — Lahko trdimo, da papir nadomešča dandanes v marsikateri obrti že celo les in železo.

Pri obstreljevanju Gorice je bila velika tovarna za papir "Leykam-Josefthal", ki leži ob vznožju Podgore, močno bombardirana po Lahih. Tri dni in tri noči so neprenehoma frčale granate na njo. Štirje tovarniški čuvaji pa, ki so edini še ostali tam, so napravili zavetje in obrambo iz celuloze in velikih papirnatih zavojev (bal) in nobena granata tega "papirnatu obzidja" ni prodrla. Tukaj se je tedaj papir izkazal kot zanesljivo trdno obrambno sredstvo tudi v vojni.

Najnovejšo poročilo o veliki važnosti in praktični ter koristni uporabi papirja so nam pa prinesli časopisi v božičnih praznikih. To je namreč uporaba starega nerabnega papirja kot kurivo. Seveda bi se ta iznajdba z navdušenjem pozdravljala ob mirnem, nevojnem času kot jako ceno sredstvo; toda dandanes, ko tudi papirja primanjkuje in mu je cena poskočila v enem letu že nad 100 odstotkov, bi prišla takšna kurjava v uporabo le še pri tiskarnah in knjigovodnicah, kjer se dobi vedno dovolj papirnatih odpadkov in obrezin. — Star papir se da izvrstno porabiti kot kurivo na ta način, da se ga namaka kacic 24 ur v navadni vodi; iz tega dobro napojenega papirja se napravijo z roko okrogle ke-

pe ali pa malo podolgaste štručke ter se morajo sušiti na suhem in zračnem prostoru. Ko so kepe dovolj suhe, so izborno kurivo, ki daje premočju enako gorkoto. —

Kakor gledamo mi v preteklosti lesono, železno in jekleno dobo, tako lahko pričakajo naši potomci tudi srečno papirnatu dobo. —

KAJ SE DA IZ PISAVE BRATI.

Pedagogi trdijo, in to res izkušnja uči, da se energija, ki jo ima človek v svojem značaju, razodega pri vsem njegovem ravnanju in dejanju. Proseva vsako njegovo delo, kakor solnce vsako rosno kapljo. Energija pa, ki si jo je človek priboril v eni stvari, polagoma krepí tudi druge njegove zmožnosti, kakor toplota, ki se širi iz ognjišča po vsem mrzlem prostoru. Ravnotako je pa tudi s slabimi stranmi človekovega značaja. Ena slabost slabi vse zmožnosti in se kaže na površini vseh človekovih dejanj. Zato se da iz kakovosti enega samega dejanja sklepati na ves značaj dotičnega človeka; ker delo je produkt našega duha. Dovršeno delo priča o dovršenem značaju, pomanjkljivo o pomanjkljivem, slabo pa o slabem značaju. Tako je redno, dobe se pa seveda tudi izjeme: tudi najboljšemu človeku se včasih kaj ponesreči, tudi najslabšemu včasih kaj posreči.

Tudi iz pisave se da sklepati o človeškem značaju. Saj že sodimo, ali je pisava moška ali ženska, če prav nima spol nanjo toliko vpliva kakor značaj. Zato je posebna znanost — grafologija —, ki se peča s kakovostjo pisave in sodi po njej o značaju pisca.

Ako kdo piše snažno, dela iste črte kolikor mogoče vedno enako, piše v ravni črti in isti legi, da ne visi ena črka naprej, druga pa nazaj, izpiše vsako črko, zlasti zadnje v besedah, do konca, mora pri vsem tem precej paziti in se za vse te lastnosti čedne pisave potruditi. Razodeva torej že v svoji pisavi polet in prizadevanje za rednost, harmonijo, snažnost, natančnost in točnost. O rednem, snažnem natančnem in točnem človeku pa lahko trdimo, da je dober značaj. Dobre lastnosti namreč, ki se kažejo pri njegovih pisavi, ne ostanejo same pri črki, ampak oplode tudi druge njegove zmožnosti.

Ako pa vidimo, da se kdo pri pisavi ne potrudí, lahko z gotovostjo sklepamo, da je tudi pri drugem svojem delovanju bolj zanikaren. Ako n. pr. vidimo pisavo, v kateri je takorekoč "črkovna vojska" — črka proti črki, kakor bi jih vihra zvjvala semtertja, naznanja ta prikazen piševo vihravost, nestalnost: enkrat tako, drugič drugače. — Ako kdo ne izpisuje zadnjih črk popolnoma, ampak končava v samih valovitih črtah, podobnih grškemu cirkumfleksu, se tu javlja površnost; ki nobene stvari pošteno do konca ne izpelje — Pomanjkanje ločil, pik nad i in j, strešice nad č, š, ž, je simptom nepazljivosti, netočnosti. — Če kdo veliko črta in morda še maže, je to znamenje, da dotični ni ravno poseben prijatelj snage.

Prof. dr. Foerster pripoveduje, da je eden njegovih prijateljev celo poznal,

če se je kdo v pismu zlagal. Pravi namreč, da so zlagane besede pisane nekako neodločno in boječe, ne z ono gotovostjo in krepkostjo kakor resnične vrste. — Kdor torej veliko piše, ima veliko prilike, vaditi se v vztrajnosti, doslednosti, rednosti in snažnosti, ter tako krepiti in blažiti svoj značaj.

Kako so Napoleona boleli zobje.

V Londonu so pred nekaj dnevi na javni dražbi prodali neko pismo doktorja Antommarchija, ki je bil na otoku Sv. Helene Napoleonov telesni zdravnik. Iz pisma, ki ga je zdravnik pisal svojemu prijatelju, je razvidno, da se je cesar Napoleon, ki je v stotih bitkah drzno zrl smrti v lice, grozno bal zobnih bolečin in imel velik strah pred vnetjem zob. Antommarchij poroča, da so Napoleona že dalje časa boleli zobje ter da jih je zdravil na najrazličnejše načine, predno se je odločil, da da izdreti zob, ki je povzročal bolečine. Operacija pa v resnici ni bila lahka. Ko je prišel zobozdravnik, je zmagalec pri Austerlitzu in drugod zbežal pred njim stokajoč. Pogumni doktor pa je tekel za njim in ga ujel, na kar se je med obema razvil pravcati pretep, ker je Napoleon otepal okoli sebe, kakor obseden, da bi se oprostil iz rok zobozdravnika. Zdravniku seveda v teh razmerah ni ničesar drugega ostalo, kot zvezati upornega pacienta ter ga položiti na tla. Po operaciji je bil cesar popolnoma brez uma. Ker je neprestano stokal, da ga zebe, so napravili ogenj v vseh pečeh, dasiravno je bilo že sredi vročega poletja. Še-le pri pogledu na plamene se je nekoliko pomiril.

Koliko je veljala balkanska vojna?

Težko je dandanes natančno preračunati stroške kake vojne, ker se mora poleg direktnih izdatkov računati tudi z izgubami vojnega materiala, uničenjem raznih stavb in kultur, prekinjenjem trgovine in ne v zadnji vrsti tudi s človeškimi žrtvami, ako se hoče natančno proučiti gospodarske posledice. Pred kratkim so finančno-tehnični komisiji v Parizu predložile balkanske države proračune svojih direktnih izdatkov, ki so jih imele v prvi balkanski vojni od 1. oktobra 1912, do 31. marca 1913. Imela je v tem času stroškov Srbija 226,3 milijonov, Grška 349, Bulgarija 767 in Turška 900 milijonov frankov. To je okoli dve in pol milijardi frankov, h katerim pa se mora pristeti še eno milijardo za razne druge izgube.

Napredovanje katolicizma v Indiji.

Iz statističnih podatkov o razmerah v Indiji l. 1912. izhaja, da živi v Indiji in Birmi 2,311,000 katoličanov latinškega in sirskega obreda. Splošni prirastek nasproti leta 1911. znaša 20,6 odst. prirastek iz anglikanskih vrst 15,6 odst. Vsega skupaj je v Indiji 4 milijone kristjanov, 220 milijonov brahmanov, 66 milijonov mohamedancev, 9 milijonov fetišistov, 11 milijonov budistov in 22,000 judov.

Tem potom naznanjam, da sem zopet otvoril svojo

GOSTILNO

na starem prostoru, kjer sem tudi prej točil vedno najboljšo pijačo.

VABIM VSE NA OBILEN POSET.

Jernej Lavrič,

200 JACKSON ST., JOLIET, ILLS.



Vsakdo, ki je poslal denar v staro domovino

POTOM NAŠEGA POSREDOVANJA, JE ZDAJ

POPOLNOMA PREPRIČAN

DA DOSPEJO NAŠE DENARNE POŠILJATVE

ZANESLJIVO IN TOČNO

v roke naslovnikov, kljub vojnim zaprekam, v primernem času.

V stari domovini izplača denar c. k. pošta

100 kron pošljemo zdaj za \$14.00

MI GARANTIRAMO VSAKO POŠILJATEV

Pisma in pošiljate naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEK

BANK DEPT, JOLIET, ILL.

Družba sv. Družine



(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, JEDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik.....JOHN N. PASDERTZ, 1513 N. Center St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik.....GEO. WESELICH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik.....JOSIP KLEPEC, Woodruff Road, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Orlawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

ŠTEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
JOHN JERICHI, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
JOHN J. ŠTUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEK, JOLIET, ILL.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani (icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem glavnega odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

PRISTOPILI ČLANI(ICE):

K društvu št. 1, Joliet, Ill.: Josip Udovih, John Mausar, Frank Struna, Ferdinand Kren, John Lešnik, Frank Sajin.
K društvu št. 3, La Salle, Ill.: Jennie Verderbar, Frank Zupančič, Frank Stuček, Leopold Paš, Math Komp, Josip Umek, Frank Jeruc, Mary Lušina.
K društvu št. 4, Bradley, Ill.: Agnes Zajc.
K društvu št. 5, Ottawa, Ill.: John Szasz.
K društvu št. 6, Waukegan, Ill.: Anton Kranz, Mary Kranz.
K društvu št. 8, Rockdale, Ill.: Josip Juroč, Josip Majnarič, John Benko, Frances Majnarič, Michael Golick, John Tomac.
K društvu št. 9, Chicago, Ill.: Louis Sestan, Mile Obrovac, Peter Jurčević, Frank Kolich.
K društvu št. 11, Pittsburgh, Pa.: Nicholas Evanušič, Mary Balkovec, Josip Pavlakovič, Michael Hudolja, Frank Brozovič, Paul Vinski, Michael Krotec, Frank Čadonič, John Radovič, Martin Kovačič, Peter Balkovec, John Slaparar, Anna Golobič, Josip Weselich, Jakob Bittenc, John C. Mertel.

ZVIŠALI ZAVAROVANINO:

Pri društvu št. 1, Joliet, Ill.: John N. Pasdertz, George Stonich.
Pri društvu št. 3, La Salle, Ill.: Peter Oman.

PRESTOPILE ČLANICE:

Od društva št. 1, Joliet, Ill., k društvu št. 12, Joliet, Ill.: Anna Mutz, Mary Spelich.

Društvene vesti.

Joliet, Ill., 3. jan. — Najprvo želim celemu članstvu slavne Družbe Sv. Družine srečno, zdravo in uspešno Novo leto 1917, katero smo ravnokar nastopili. Dal Bog, da bi zdravi in zadovoljni ravnokar nastoplo leto sprevodili in še večkrat novega dočkali.

Kolikor mi je mogoče soditi po površnem je naše društvo krasno napredovalo preteklo leto. Članstvo se je privadilo plačevanju in prihajati na seje. Priredili smo par veselice, ki so se izvrstno obnesle in blagajna je narastla za več stotakov, dasi smo izplačali nad tisoč dolarjev bolne podpore članom in članicam. Napredovali smo tudi s članstvom, da šteje naše društvo okoli 475 dobrih članov in članic, kar je res častno število za samo dve leti staro društvo. Društvo ima v boji, podporni blagajni nad \$2,000 čistega. S članstvom bi lahko še bolj napredovali, kot smo, če bi se vsi člani in članice zavedali, da mora vsak kaj storiti za društvo. Res so mnogi pripeljali v svojo sredo nove ude; mož je vpisal še ženo, oče svojega sina ali hčer, a vendar je še precej udov, ki imajo sinove in hčere ter žene, kateri še niso pri našem društvu, nekateri celo v nobenem slovenskem društvu. Tem polagaj na srce, da naj pa to storijo v bližnji bodočnosti, da bo še več napredka. Zanašati se ne smemo na druge ude, temveč vsak naj stori, kolikor more, pa bo veliko. Petsto ljudi lahko veliko stori za eno društvo, če so delavni. Veliko smo storili zadnjih par let, ker smo bili složni in delavni. Kar je naše društvo doseglo v tem kratkem času, tega ni mogoče doseči z delom ene ali par oseb. Naš uspeh kaže, da so naši člani in članice po večini delavni in da se zanimajo za rast, razvoj in procvit društva.

V nedeljo, dne 31. decembra je imelo naše društvo svojo letno sejo in je izvolila v odbor za bodoče leto skoro vse dosedanje odbornike, ki so sledeči sobratje:
Predsednik, George Stonich;
podpredsednik, St. Kukar;
tajnik, Jos. Klepec;
zapisnikar, John Barbich;
blagajnik, John Petric;
John N. Pasdertz, Jos. Težak in John Stublar, nadzorniki;
Frank Kocjan, reditelj;
St. Kukar, načel. bol. odbora.
Volitev se je vršila v lepem redu in

skoro vsi odborniki so bili izvoljeni ob prvem glasovanju z absolutno večino oddanih balot.

Društvo je sklenilo, da si omisli nova pravila, ki bodo v obeh jezikih. Izvolilo je v tozadnji odbor, sledeče sobrate: John N. Pasdertz, St. Stukel, John Pruss, John Stublar in Štefan Kukar. Predsednik in tajnik sta v tem odboru, ki bo ta mesec na svoji posebni seji pripravil spremembe za pravila in jih predložil seji v pretres.

Na tej seji je društvo naročilo izplačati bolno podporo sledečim sobratom:

Frank Ramuta za 28 dni \$28.00.
Leo. Melkovich za 18 dni \$18.00.
Ant. Verščaj za 18 dni \$18.00.
John Mlakar za 18 dni \$18.00.
Fr. Kožar za 12 dni \$12.00.
Kakor je bilo že pred par meseci sklenjeno, da naj odbor stori potrebne korake za pikniki, se bo zadeva zdaj poskusila rešiti.
Konečno se najiskrenejšo zahvaljujem vsem članom in članicam za točnost v preteklem letu in skazano zupanje do društvenega odbora.
Z bratskim pozdravom
Jos. Klepec, tajnik.

Chicago, Ill., 31. dec. 1916. — Društvo sv. Družine št. 9 D. S. D. je imelo svojo letno sejo dne 24. dec. 1916. Na tej seji se je izvolil sledeči odbor za leto 1917:

Predsednik, John Verbišar.
Podpredsednik, Nicholas Zurich.
blagajnik, Michael Brinc.
Tajnik, Louis Duller.
Zapisnikar, Michael Sugel.
Nadzorniki, Anton Brodarich, John Sintich in Marko Kure.

In bolniški odbor, tisti član, ki najbližje živi bolnega brata, to je zato, ker to mesto je preveliko in smo preveč raspršeni, da bi zmeraj eden obiskoval.
In nadalje, bolniška podpora bo \$6 na teden, in vsaki se mora izkazati z zdravniškim spričevalom. Zanaprej se bojo sprejemali člani(ce) od 16 let do 50 let.

Živela Družba sv. Družine!
Louis Duller, tajnik,
1856 W. 23rd St.

Waukegan, Ill., 28. dec. — Društvo Sv. Družine št. 6 D. S. D. je imelo svojo mesečno in letno sejo, na kateri je izvolilo v odbor za leto 1917 sledeče sobrate:

Predsednik, John Zupančič;
podpredsednik, Frank Jappel;
tajnik, John Jamnik;
blagajnik, Jos. Dražler.
Srečno novo leto!
Odbor.

RAZNOTEROSTI.

Jugoslovanske zemlje.

Koliko merijo jugoslovanske zemlje? Slovenija meri v Istro vred 30,000 kvadratnih kilometrov, Hrvaško kraljestvo 42,000, Dalmacija 12,000, Ogrske južni del 20,000, Bosna in Hercegovina 51,000, Srbija 48,300, Črnagora 9,500, Bolgarija 96,500, jugoslovanske zemlje v nekdanji Turčiji 110,000 kvadratnih kilometrov. — Vseh Jugoslovnanov je 16,570,000, vrhu tega jih biva še 2,000,000 raztresenih po svetu. — (Mariborska "Straža", 31. jan. 1913.)

Morski valovi.

Večina ljudi ima popolnoma napačne pojme o velikosti morskih valov. Hidrografični urad v Washingtonu je izvršil nekatera opazovanja v Atlantskem oceanu, in sicer na odprtem morju, kakor tudi ob obrežju. Opazovalci so dognali, da so valovi povprečno deset metrov visoki; kadar je morje razburkano, dosežejo višino 15 metrov. Malokdaj so valovi višji. V Atlantskem morju torej ni valov, ki bi bili visoki kakor hiše. Dolžina valov je v primeri z višino prav izdatna. Valovi se navadno raztegnejo čez prostor v dolžini 150 do 180 metrov. Čas, v katerem preteče val svojo pot, znaša 6 do 8 sekund, v odprtem morju traja tudi 11 sekund. Najdaljši val, ki so ga opazovali, je bil dolg 800 metrov in je trajal 23 sekund. Zelo čudno je dejstvo, da močan veter zmanjša dolžino, a povečina višino valov. Valovi, ki butajo ob skalnato obrežje, so včasih pač 26 do 27 metrov visoki.

Genuežanov ne mara.

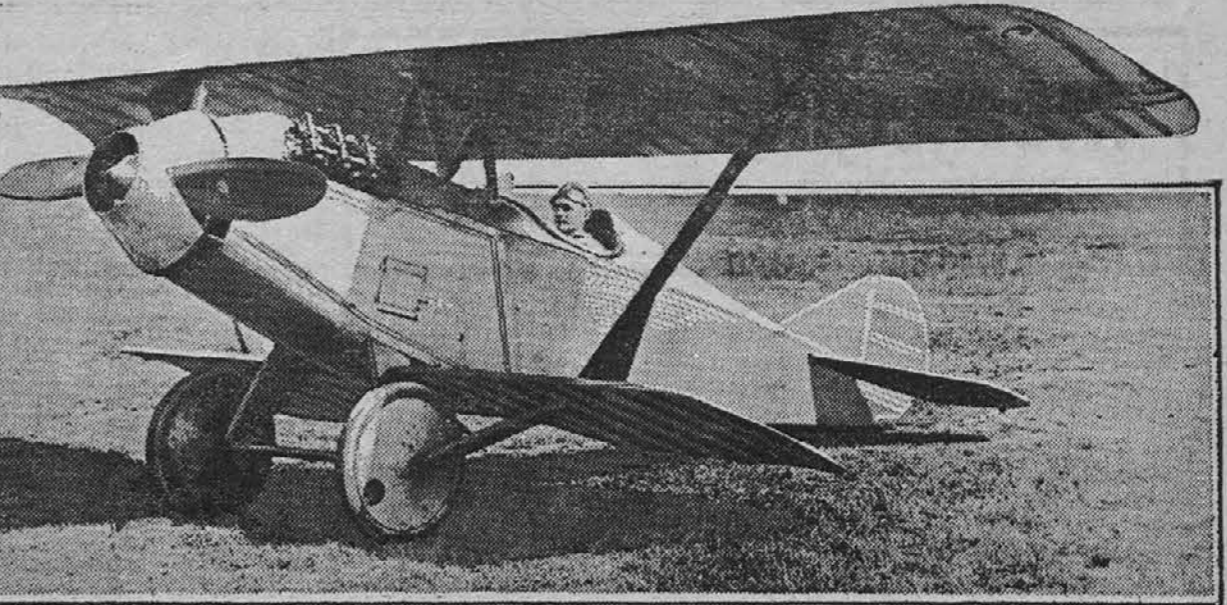
Napoleon jih ni mogel videti, saj je bila Korzika cela stoletja genuška last, nazadnje so jo pa celo Francozom prodali. V vojaško šolo v Brienne pride nov učenec, Korz Balathier de Bragelone. Součenci so poznali Napoleonovo slabost in so mu predstavili novega gojenca kot Genuežana. Napoleon ga nekaj časa gleda, stopi k njemu in ga vpraša: "Ali si res Genuežan?" Komaj mu deček odgovori: "Si, signore", že je Napoleon v njem in prav slabo bi se mu godilo, da niso hitro součenci posegli vmes.

Kdo sne največ krompirja?

Po Fleuryjevi statistiki rodi zemlja vsako leto poldrugo milijardo hektolitrov krompirja, ki se ves porabi. Kar se tiče porabe krompirja, je prva Irsko, na Irskem sne vsaka oseba na leto povprečno 1467 funtov krompirja, ali okroglo pol kilograma na dan. Irski sledi Nemec s 1300 funti. Izračunali so, da Nemčija sama porabi četrtno vsega krompirja letnega pridelka. Ostanek se porazdeli na posamezne dežele sledeče: Nizozemska porabi za osebo 840, Švica in Norveška 740, Francija 700, Avstrija 663, Kanada 660, Anglija 238 in Italija 48 funtov krompirja.

Smrt histerične starke.

V New Yorku je umrla miss Emily Gibbs, stara že čez 80 let. Svoje veliko posestvo je navzlic svoji veliki starosti upravljala prav dobro. Kar pa ji je nedavno padlo v glavo, da mora za trpeče človeštvo umreti mučeniške smrti. Da izvede svojo izvanredno idejo, je nakopičila v svoji sobi puške, samokrese in druge strelne priprave, vse ostro nabasane. Sklicavši na dvorišče vse dekle in hlapce, je pričela nanje streljati. Seveda so se takoj razpršili na vse strani in zapustili svojo nevarno gospodarico. Odtlej je ostala starka sama na svojem posestvu, dokler ni po preteku 8 dni oblast udrla v njeno stanovanje. Našli so Gibbs mrtvo, ležečo na tleh med orožjem.



ČUDEN VOJAŠKI ZRAKOPLOV, HITREJŠI NEGO NAJHITREJŠA PTICA.

Ta najnovejši vzorec ameriškega zrakoplova je namenjen za vojaško rabo in lahko pluje s hitrostjo 119 milj na uro.

od druge strani, ki imenda obeča uspeh. Pri pridobivanju radija ostane namreč v dotičnem kamenju še vedno nekaj radija, in sicer v vsaki toni po 1 do 2 grama. Doslej so smatrali te ostanke kot brez vsake vrednosti. Sedaj je pa Buttler v londonski Society of Arts opozoril, da poizkusi dokazujejo, da tudi najneznatnejše količine radija ugodno vplivajo na rastline. nekaterih krajih je opazil podvojeno rast. Sedaj nastane vprašanje, da li bi se ostanke iz pridobivanja radija ne dali vporabiti kot gnoj; vsekako bi bilo treba napraviti poizkus v velikem. Ako se stvar izkaže, bi se pridobivanje radija jako pocenilo.

Zaradi zlata.

Iz New Yorka poročajo: V neki naselbini črncev in zlatokopov ob zgornjem delu Yukona je neki črncec, po imenu Samuel Bonaparte iz Alabame, pripovedoval v krčmi, da je zasledil zlato žilo. Od tega časa črnci ni bilo nikjer več videti in se je mislilo, da je na prostem zmrazil. V sled govoric nekaterih pijanih iskalcev zlata, so pa bile opozorjene oblasti na to, da imajo nekateri zlatokopi črna zaprttega, da bi izsilili iz njega skrivnost, kje je ona zlata žila, ki jo je odkril. Po večdnevem iskanju so našle oblasti črnca v neki ledeni jami v groznem stanju. Nesrečnik je shujšal do kosti ter so mu lasje popolnoma osiveli. Veliko je pretrpel zaradi mraza in lakote. Šele po daljši oskrbi se je nekoliko pokrepčal. Zlatokope, ki so imeli črnca zaprttega, so arretirali.

Kako si je zdravila neka kmetica raka.

V dunajsko bolnišnico je prišla neka kmečka žena, bolna na raku. Na bolni del života so ji deli radijev preparat, vreden 15,000 K. Radij je namreč dobro zdravilno sredstvo, a je strahno drag. Kako so se pa začudili zdravniki, ko tega radija niso več našli, ker ga je bila kmetica — požrla. Nato so morali revico operirati, da so ji odvzeli ta dragocen zdravilni aparat.

Pogledal ga je Bog skozi veliko okno.

V Desenichah je opešal Fr. Wolf in je moral naposled zamenjati delo z beraško palico. Zivotaril je ob milodarih, ki jih je prejemal, pa si je iz prihranka kupil srečko. In zadel je, kakor poroča "Den", nanj 100 tisoč kron. Imel bo srečne dni na stara leta.

ZA KRATEK ČAS.

Brezbriznež.

"Za boga, gospod profesor, zunaj je tat!"
Profesor: "Recite mu, da me ni doma!"

Raztreseni botanik.

Botanik je bil v mnogih trgovinah. Kar naenkrat opazi, da je pozabil neke svoj dežnik. Vrne se v prvo, a ne dobi dežnika. Gre v drugo, kjer se mu zgodi isto. Šele v tretji mu ga da. Ves vesel vzklikne: "Vidim, da so v tej trgovini pošteni ljudje, ki ne pridržijo tujih stvari kakor v onih dveh, v katerih sem ravno preje bil! Hvala!"

Dijaška osveta.

Profesor (ki je v jezi psoval dijake z najgrišimi priimki): Tihol! Molčite, vi osli zabiti! Oglasi naj se le oni, ki ga pokličem! (Dijaki uzaljeni molče.)
— Profesor (ki je iskal po svojem ime niku): Petrovič!

Petrovič (vstane, položi roke okoli ust in nosu ter začne na ves glas rigati): I-aaa! Iii-a! Iiia-aaa! I-a!

Milanček iz nebes.

4letni Frančko gleda malega novorojenčka Milančka pri zibel in se ču-

di, ker novorojenček tako joče. — "Mama, ali je bil tudi naš Milanček v nebesih, predno je prišel k nam?" — "Seveda, dragi moj Frančko!" — "No, potem se ne čudim, da so ga zapodili iz nebes, ker se tako dere."

Ujela se je.

Žena: "Sedaj mi je žal, da sem pisala včeraj ono pismo."
Mož: "Katero pismo?"
Žena: "No, ono modistki. Naročila sem si nov klobuk, a zdi se mi, da je klobuk vendar predrag. Rajši bi imela cenejšega."
Mož: "To je dobro: pozabil sem odati tvoje pismo na pošto."
Žena (vsa razjarjena): "Od sedaj naprej bom nosila vedno sama svoja pisma na pošto!"

Simulant.

Vojaški zdravnik (pri inspekciji vojaške bolnice): "Nič novega?"
Sanitetni narednik: "Pokorno javljam, nič novega, — samo en simulant je ponoči umrl."

Razloček.

Zaljubljenec stari koketi: "Ti vendar ne boš jemala tega starega osla? Vzemij rajši mene!"
Koketa: "Da, ti si mlajši, toda osla sta oba!"

Praktično.

Študent (prijatelju, ki ga je stražnik spremlj domov): "Ali mu ne daš za toliko prijaznost nobene napatnine?"
Prijatelj: "Ne, veš, jaz sem pri njem aboniran in mu dajem napatnino mesečno naknadno."

Špas.

Miroljubljen izletnik je po nesreči zašel v krčmo, kjer je kmalu nastal med kmečkimi fanti pretep. Izletnik je bežal, a predno je prišel iz hiše, so mu pretepači dva zoba izbili. Ko je stvar

prišla pred sodišče, je obtoženi pretepač Matevž Klada ogorčen vskliknil: "Kaj pa hodi ta gospod v krčmo, če nobenega špasa ne zastopi!"

Težava.

"Zakaj se pa ne oženite, gospod doktor? Marsikatero bi mogli osrečiti!" — "Osrečil bi le eno, toda onesrečil — vsaj petindvajset."

Moderna žena.

Povej mi vendar, dragi možiček, zakaj se v sedanjih evropskih vojski, o kateri toliko berem, prav za prav lasajo? Hm, hm, ne vem, če me boš razumela, draga moja. Gre se za stvar, ki je politična, diplomatska in jako zapletena.

Zakaj je politična?

Tega ti ne morem tako lahko razložiti.

In kako da je diplomatska?

Tudi to je precej komplicirana stvar.

In kaj je na stvari tako zapleteno?

To je pa najtežje povedati.

Mislila sem si, ljubi, da mi boš odgovarjal z izgovori. A z eno samo besedo: Ti sploh nisi ne veš, za kaj se gre v Evropi. In ker imaš dela že čez glavo, nimaš časa premišljati o tujih dogodkih, zato pa mi dovoli, da Ti stvar jaz razložim. Vidiš, dragi, vzvodno-vprašanje...

Ljubi možiček pa je že — spal.

Potem pa že.

"Kaj ste pa tako zlovoljni, gospod kolega?"

"Kaj ne bi bil! Domače sitnosti. Ali vas vaša žena nikoli ne razjezi?"

"Nikoli!"

"In otroci vam ne delajo nobenih skrbi?"

"Nikdar!"

"Kakoj te to mogoče?"

"Prav lahko, jaz namreč nisem oženjen!"



Sem Dobrijevič

Hrvatsko-Slovenska

GOSTILNA

805 NORTH CHICAGO ST.

JOLIET, ILL.

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem prevzel gostilno, ki jo je imel g. Jim Horvat, kjer bom vedno najboljšo postregel vsem stari in novim odjemalcem. Pri meni bo vsak vedno dobro postrežen s domačimi in importiranimi pijačami. — VSI DOBRODOŠLI!

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.



The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad \$400,000.00.

ROBT. T. KELLY, pred. CHAS. G. PEARCE, kassir

Rodoljubje na deželi.

POVEST. SPISAL DR. FR. DETELA.

(Konec.)

"O, saj se stara od dne do dne," je ugovarjala mati.

"Med modrim, moškim ženinom namreč, ki ga je izgubila, in tem dečkom je prevelika razlika. Vsako primerjanje rajnega Berusa z Rudolfom je sinku na škodo. To vam jaz povem."

"Koliko pa jaz vem, se je še malo nevest pritožilo, da bi bili ženini premali."

"Potem tudi on ne sme preveč kazati, da leta samo za denarjem, samo za doto. S tem se ne prikupi noben snubec."

"Rudolf in Danica sta se kot otroka skupaj igrala in rada se imata od mladih nog."

"Jaz sem vas svaril v tem oziru, ko je bil Berus še živ. Ne kazati, da pride denar količkaj v poštev! Če bi me bili Vi poslušali takrat, ne bilo bi vam treba me zdaj poslušati."

"Oh, koliko sem vas že poslušala, gospod doktor!" je sklenila žena. "Ampak kaj sem jaz slišala! Ali je res, da misli gospa Radičeva izročiti posestvo zetu in hčerki?"

Osat je osupnil. Zvest svojim načelom, sicer ni pokazal, da bi mu bilo količkaj za denar; a ker si je lepo družinsko življenje predstavljal vedno le v belem gradiču, se je morala stvar dogati.

Ljubeznivo je sprejela Radičeva gospa starega prijatelja, ki je, kmalu pomirjen zastran posestva, začel tožariti o svoji osamelosti, hrepenitju na glas po ljubem družinskem življenju in jo spominjati njenih obljub. Gospa se je razveselila kakor ribič, ki se mu je posrečilo prekaniti zvito ščuko, in mu družbi z blagoslovnimi, fino izobraženo gospo, ki mu bo hvaležna vse življenje.

"Hvaležen bom tudi jaz," je dejal ganjen Osat oprjel za roko, "ako me ne zavrne."

"Tega se ni bati," je dejala gospa in mu stisnila roko. "Samo par trenotkov, prosim, gospod doktor, in slišali boste iz njenih ust zatrdilo svoje sreče. Takoj jo pokličem."

"Koga?"

"Nevesto."

"Čigavo nevesto?"

"Kako se znate šaliti, gospod doktor? Človek nikoli ne ve, ali govorite zares ali za šalo. Vašo nevesto vendar."

"In katera naj bi bila ta?" je vprašal Osat z zategnjenim glasom v neprijetni slutnji in zdrževal gospo.

"Gospod doktor, jaz vas ne razumem. Ali nisva imela vedno gospe Črnetove v mislih?"

"Gospe Črnetove?" je govoril počasi in s poudarkom Osat in vstajal. "To je pomota, milostiva gospa."

Gospa je prebledela, zardela in molčala v zadregi, kakor je molčal, nekoliko uzažen, Osat.

"Ah, brez zamere, gospod doktor," je prekinila gospa mučno molčanje. "Vidi se, da sva se motila oboje. Skoda!"

Osat je šel, ne potrj in ponizan kakor kak nesrečno zaljubljen mladenič, ampak kakor mož, ponosen in tih. Tako se spodobila junaku; pesnikom pa, ki opevajo svoj pogum in se rote, da jih ne bo upognila usoda, človek težko verjame.

Najbolj bi ugajalo zdaj-le milostivi gospe, si je mislil Osat in prižgal smotko, če bi šel jaz od nje naravnost v vodo ali se obesil s koskom v roki. — Ampak kar ugaja njej, ne ugaja meni. Premišljeval je, kaj bi storil, da bi njej ne ugajalo; in obšle so ga mlačevalne misli. Oženil se bom vendar, nalašč, si je dejal in se veselil na tihem, kako se bo jezila gospa.

A kar naplete maščevalnost, se rado ponesreči.

"Daj no! Pobrigaj se no za Danico!" je prigovarjal kaplan Janez Bogomiru. "Rudolf te vendar ne sme izpodriniti."

"Pri godcih me je že," se je bridko nasmehnil Bogomir. "Učenci me imajo radi, dokler ne dobe izpustnice, in smetnost gre za pijačo."

"Prijatelj, ti razlogi ne spadajo k stari. Poskusi vsaj svojo srečo! Zametil se ne boš in v najslabšem slučaju ne izgubiš nič."

Bogomir je premišljeval, kaj bi storil, ali naj bi poslušal prijatelje svet ali ne; sklepal je tako in sklepal drugače in lomil za sklep za sklepom kakor zimski mraz suhe veje. Vsak dan je kosil ali tudi večerjal pri Berusu; a čim prijaznejša je bila Danica, tem maloučnejši Bogomir; zakaj kadar je hotel izpregovoriti moško besedo, so mu padle v glavo šolske nezgode, ali uporna godba ali Rudolfovo zabavljanje in mu gnale kri v lica, da se mu je nasmehljala Danica in ga nagajivo gledala. On pa je pobesil oči, ker ga je hotel ta smeh, ki ga je krivo razumel. Začel se je smešiti sam in prigovarjati šaljivo svoje nadloge in težave; a poznalo se mu je na glasu, da mu ne gre od srca šala. Danica ga je tolažila, da ga čišlajo vsi pametni ljudje in tako da ga je že hvalili in zagovarjali in oni. To mu je tako dobro delo, da

se je že parkrat kesal, da ni porabil ugodne prilike, čudak, ki so ga pri izvoljenki najbolj plašile tiste vrline, ki navadno snubce vlečejo najbolj, lepota in bogastvo. Domišljeval si je, da bi imel on več poguma, če bi bila Danica manj brhka in premožna; z veseljem pa je vendar zapazil, da za Rudolfa tudi ona nič kaj ne mara.

A med tem, ko se je oddaljevala nevarnost na eni strani, se je bližala na drugi.

S kakšnim sklepom da je bil zapustil dr. Osat Radičevu gospo, smo slišali. Za nevesto si je bil izbral Danico, ki sicer ni bila tako izobražena kakor Radičeva gospa, a bi se dala še izobraziti, ker je bila mlada; škoda, da ni imela še mature! Gradiča ni imela, vendar pa lepo hišo, lepo posestvo, ki bi se, umno obdelovano, obrestovalo še boljše. Da mu je prišla ravno Danica na misel, tega se je Osat posebno veselil; zakaj tako se bo zanosil ne samo nad blago Radičeve gospe, ki jo je nosil toliko časa v svojem srcu, ampak tudi nad gospodom Rudolfom, ki mu je bil obležal v želodu. Izpodbiti tega pulhoglavca, ki se je predznil ugovarjati njemu in ugovarjati tako neumno, kakor je znal le Rudolf, se mu je zdela največja slast. Primerjal se je Osat tudi na tihem z Berusom, ki si ga je bila Danica prvega izvolila, in primera je bila zadovoljiva in je govorila zanj; z Rudolfom se meriti se mu je zdelo odveč in sramotno. Ta snubitev je bila pa tudi v tem oziru prijetnejša, ker ni bilo nobenega sladkanja in prizidevanja, nobenih priprav in slovesnosti, kakršne presedajo vsakemu razsodnemu človeku. To bi bila zveza razuma s pametjo, Apolona z Minervo, če bi se oziralo pri onem bolj na dušne, pri tej bolj na telesne vrline. Čudno, da ravno tadva bogova razuma in pameti nista živela v zakonu; Minerva ni marala za moške, in Apolon se je pretotkel kot samec kakoržekoli. Globoki pomen tega mitološkega dejanstva je nekoliko plašil Osata; a spomin na gospo Radičevu in na predznega Rudolfa je zahteval zadoščenja.

Dobro znamenje se je zdelo Osatu, da ni imela Danica drugih gostov, ko je prišel on. Prinesla mu je četrtinko vina in na prijazno povabilo prisedla. Razredbo svoje snubitve si je bil osnoval gospod doktor tako, da bi najprej izpovedal Rudolfa, potem pridobil Danico za zakon sploh in naposled za zvezo z njim. To so bile glavne poteze, podrobnosti naj bi določala prilika.

"Govori se," je začel, "da hočete Vi, gospodična, v zakon vzeti Rudolfa?"

"Res?" se je Danica hinavsko zavzela.

"Ampak Vi ne poznate Rudolfa tako, kakor ga poznam jaz."

"O pač; saj sva skupaj hodila v šolo."

"On je izkažen dijak."

"In jaz izkažena dijakinja," se je nasmehnila Danica. "Izkažen je dijak le tedaj, če noče prijeti, ko je izstopil iz šole, za nobeno delo. Česar pa se je naučil in kar zna, mu vendar povsod pravi pride."

"A on se ni ničesar naučil in ne zna nič. To vem jaz, ki sem ga preizkusil. Iz šole je izstopil radovoljno prisiljen. Osat je nekoliko počakal, da bi Danica premislila in precenila ta lepi oksimoron "radovoljno prisiljen", ki se mu je bil izbornu posrečil in bi moral silovito učinkovati. "Radovoljno prisiljen," je ponovil Osat; "zakaj če bi ne bil žel, bi mu bili pomagali, in v takem slučaju je radovoljen izstop usluga dijaku in učitelju. In za kakšno delo je še prijel Rudolf dosedaj? Ves njegov opravke je, da hodi kakor pustni norec z godci po vasi. — Rimskemu poveljniku Gaju Duiliju, ali kakor ga drugi in po mojem mnenju pravilneje imenujejo, Duelliju je bilo podelilo starešinstvo pravico, da ga je smel, kadar se je vračal ponoči od kake pojedine domov, spremljal poleg baklonosca še godec, ki je pisal pred njim na klarnet. To pravico je dobil slavni mož v zahvalo za veliko pomorsko zmago pri Milah, l. 260 pr. Kr. Zatorej nu je tudi vsak pravičen človek iz srca privoščil to godbo in to zabavo. Kakšne zasluge pa ima Rudolf, da vlačil kar po deset godev s seboj, in kdo je njemu dal to pravico? Ne podnevi, ne ponoči ni miru v Podlomu in ljudje se ogorčeni povprašujejo, čemu da imamo župana. Tak snubec vam vendar ne more ugajati!"

"Ni še nič snubil, gospod doktor," je dejala Danica. "To poveste lahko vsakemu, ki ga ženi z menoj."

"Ampak tako posestvo vendar ne more ostati brez gospodarja!"

"Tudi meni se tako zdi. Ali veste morda Vi za kakšnega pripravnega ženinca?" se je nasmehnila Danica, ki jo je močno zabavala gospoda doktorja skrbljivost. "Pogledala ga je po strani tako preprosto in ljubko, da je Osat razveseljen, takoj spoznal ugodni čas. Začel je razkladati Danici, ki se je vedno bolj zavzemala, svoje gmotne razmere, ponesel se je s svojo socialno

stopnjo, poudaril akademično izobrazbo in naštel svoje naslove.

A v življenju se zgodi prav rado to, česar nihče ne pričakuje in kar bi se zdelo, v povesti opisano, popolnoma neverjetno, neutemeljeno in nenaravno. Zato zbudi tudi vsak pisatelj, ki nam zatrjuje, da pripoveduje resnično zgodbo, pri vseh bralcih opravičen sum in dvom in miganje z ramami, kakor prijatelj, ki pravi, da ne laže. Kdor pa se briga samo za resnico, brez straniških namerov, temu je malo mar, ali mu verjamejo ljudje ali ne.

Torej, naj se zdi komu verjetno ali neverjetno, istina je, da Danica ni zgrabila z obema rokama za roko, ki jo je ponujal dr. Osat. Ni je genila ne učestno, ne odlična socialna stopnja, ne naslovi. Med tem ko je čakal Osat, nekoliko osupel, pričakovanega odgovora, mu je pletla Danica ličen košek iz samega obžalovanja, da ni vredna takšnega moža in da ga ne bi mogla osrečiti, kakor on zasluži, da je ona pravzaprav kmetica, on gospod. Osatu se je zdelo, da je že parkrat slišal take neslane besede. Kakor če bi zaslužil on kakšno prav posebno srečo ali ne bil zadosti demokrata! Nekoliko krivično je sodil gospod doktor, seveda, ker je bil sam prizadet. Danica je ravnala popolnoma po svojem značaju. Kakor je ni bila potrla nesreča, tako se ni prevzela v sreči in ni hlepela po naslovih in časteh.

"Jaz želim samo Vaše sreče," je dejal Osat mehko.

"In jaz tudi Vaše, gospod doktor. Zatorej mi ne smete zameriti."

"Samo tega ignoranta, tega Rudolfa ne vzemite!"

"Prav nič še nisem mislila nanj," ga je pomirila Danica in ločila sta se kot prijatelja, kakor se spodobila možu tako bistrega uma in deklici tako dobrega srca.

In to dobro srce je čakalo nekoga drugega, ki je imel tudi tako dobro srce, a tako malo poguma. Seveda, pogum imeti ni težko, če ima kdo denar ali srečo, ali če je lahkomiselni; drugač pri srcu pa je pametnemu človeku v nesreči, v stiski, ko se boji občutljiva duša svetlobe in hrupa.

Bogomir se je bil zagrizel v svoje nezgode, jih pretiraval in iskal vedno novih vzrokov in povodov svoji žalosti. Kruto se je razveselil, ko se je spomnil, da plačuje pri Berusu za hrano nekaj manj ko adjunkt Bregar. Zakaj on manj? Ali je njegova hrana slabša? Ali gre njemu manj v slast? Ali ni to poniževalno, da se mu deli nekaka miloščina? In ko je ležal bolan, je skrbela zanj Berusova kakor za otroka. Sramota! Tega poniževanja mora biti enkrat konec. "Jaz sem najmanj tako dober kot učitelj kakor on kot adjunkt," si je dejal. "Zakaj naj bi imel on tako prednost! Zakaj naj bi ta Danica, ki je sama učiteljskega roda, oh! onega tako odlikovala in mene zapostavljala! Njenih milodarov ne potrebujem jaz nič." Ta razjarjenost je segla tako daleč, da se ni zadovoljila s sklepom, da hoče odzdaj zanaprej plačevati isto toliko kolikor gospod adjunkt, ali pa še več, da, še več; ampak za mizo je sedel Bogomir, zgrabil jezen pero in začel računati, koliko da je že dodaj premalo plačal. Naračunal je bil precejšnjo vsoto, in hladilo je njegovo jezo nekoliko zavistno in zavratno dejanstvo, da ni imel toliko denarja pri rokah. Toda takoj ko potegne plačo, se mora oddolžiti in naj tudi strada, da, strada in lakote pogine. Tako zdravju škodljiva je jeza in žalost; in kadar pride človek iz ravnotežja, se lovi za vsako bilko in vidi v vsakem sklepu rešitev.

Srdito je vrgel Bogomir nase vrhno suknjo in hitel h kosilu. Da so bile jedi dobro pripravljene, za to sta nam porok Danica in njena mati; da pa niso mogle prav tektni Bogomiru, to bi mu bil lahko razložil dr. Poljak. Sogostje so si razlagali njegovo molččnost po svoje; on pa je čakal, da odidejo.

Kakor nalašč je prisedla potem Danica in ga vprašala prijazno, kako se mu godi in če je zadovoljen s hrano.

"Jaz imam resno besedo govoriti z Vami," je dejal Bogomir molko, ne da bi jo pogledal.

"Vendar enkrat!" si je mislila Danica in ga zvedavo pogledala. On pa je vprašal, koliko da plačuje gospod adjunkt za isto hrano kakor on.

"Čemu to vprašanje?" se je začudila ona.

"Zato," je dejal Bogomir trdo, "ker ne maram jaz prejemati miloščine od nikogar in najmanj od Vas. In če mi ne boste Vi zanaprej računili isto toliko, si poiščem druge hrane." Danica ga je osupla pogovarjala, da ni ona določila hranarine, ampak rajni Berus, v zahvalo, ker je lepo ravnal z njegovim sinom.

"Dobro," je dejal Bogomir, še vedno hude volje. "Toda Berus je mrtev in mirva njegova določba."

"Kakor vam drago," je dejala Danica mirno, ker jo je začela zabavati čudna jeza. "Ali so se zvišale plače učiteljem? Jaz nisem nič brala. Ampak če ne de vam nič, da plačujete nekoliko več, meni tudi ne. Denar se vedno rabi, in ljubše mi je, da ga nosite meni ko drugam. Prijateljca ostaneva vendar še?" Pogledala ga je tako poredno, da ni vedel, ali naj bi se jezil ali smejal; ponudila mu je celo roko, kar se mu je zdelo porogljivo in predzno.

A kaj je mogel storiti! Kaj bi mogel storiti kdorkoli, in naj bi bil še tako hud, v takem slučaju! Bogomir je nekoliko pomisljeval in se nekoliko obotavljal, preden ji je segel v roko; a stisnil je ni. Pokazal je hkrati svoj takt in svoj ponos.

"Kot prijatelj Vas torej vprašam," je nadaljevala Danica, "za dober svet. Meni se ponujata dva snubca, eden mlad in norčav, drugi pameten, ampak star. Če bi ju mogla tako prestvariti, da bi postal prvi tako razumen, kakor je mlad, bi ne bila v zadregi. Kaj pravite Vi?" — To pa se je zdelo Bogomiru višek predznosti.

"Da Vi, ki veste, kaj se je bilo zgodilo, stavite meni tako vprašanje," je začel očitati v zamolki jezi, "to je žaljivo, neodpustno, brezsrčno. Kaj sem vam storil, da se tako neusmiljeno norca delate iz mene!" Še nikoli ni bil tako zgovoren Bogomir. Danici je bilo žal, da ga je bila razdražila, in začela ga je miriti.

"Nikar se vendar ne jezite!" je dejala. "Da sem vas vprašala, je znak zaupanja. Niti svoje matere nisem vprašala in ne bratov, samo Vas, in Vi mi tako zamerjate. Kakšen zakonski mož pa boste Vi enkrat! In golo resnico sem vam povedala: samo dva snubca imam; drug nihče ne mara zame." Pogledala ga je tako ljubeznivo, da bi se mu bilo zasmehljalo srce, če bi ne bil gledal srepe v mizo in čakal nepotrpežljiv, kdaj da bo mogel nadaljevati očitaje. A besedo je imela ona in ni je dala iz rok, dokler mu ni izprašala vse vesti.

"Toda kaj bi iposlušala jaz, kar narokuje vam krivična strast! — Ali poznate to pisanje?" Izvlekla je list, ki ga je bil pisal Bogomir. "Ali se še spominjate svojih obljub? Pisali ste tako, govorite pa tako. Ali ostanete mož beseda?"

Bogomir je prebledel in zardel in pogledal v prijazne oči, če se mu ne rogaajo. "Oh, odpusti mi, Danica!" je dejal tiho in jo prijel za roko.

"Ampak poboljšati se moraš, ljubi moj Bogomir," se mu je smejala, "ker mladega in pametnega ženina si jaz želim."

Tisti večer sta adjunkt Bregar in učitelj Bogomir dolgo sedela v Berusovi krčmi, se objemala in mило prepelavala, kakor da bi jemala slovo od mladosti.

Niti Megličevim, niti Mrakovim ni ugajal novi ženini; a z Danico se ni dalo govoriti, ker je menila, da ga vzame samo zase. Dr. Osat je premišljeval, ali naj bi bil razžaljen, da je njega, starega, izkušenega doktorja izpodrinil tako mlad in neizkušen učitelj zadnje-

ga plačilnega razreda, ali naj bi se veselil, da je tako grdo pogorel Rudolf, ki je bil ne samo mlad in neizkušen, ampak vrhu tega še domišljav. Rudolf pa je prenašal poraz precej ravnodušno, najbrž sad občevanja z dr. Osatom. Celó čestital je Danici, ko se je bil nekoliko napil. Bogomiru pa je čestital še prisrčneje nadučitelj, ki je hkrati hudo zabavljala na šolska oblastva, iz česar je sklepal Bogomir, da ne postane še okrajni šolski nadzornik.

Tiste dni je povabil Konrad svoje na svojo promocijo, zlasti svojo nevestico Milko. Megličevi so plaval v veselju. "Človek ni izgubljen, dokler se hoče poboljšati," je modroval dr. Osat in nakazal Konradu petdeset kron v zahvalo za vabilo. Rudolfu pa ni hotel oče nobenega krajcarja več nakazati in uprli so se godci zdaj njemu. Podlomci pa so šele zdaj prav spoznali, kak izboren učitelj da je Bogomir in kako radi da ga imajo vsi. Za premeščenje ni bilo nobenega povoda več.

Tako je nastal popoln mir v Podlomu šele, ko se je bil oženil Bogomir. Dr. Osat, mož stojnega enakotja, je ostal sam sebi enak, zadovoljen s svojo učestnostjo in vesel svojega ugleda. Celó adjunkt Bregar je postal po poroki, kakor se že prigodi, mnogo vljudnejši proti njemu. Brigal pa se je gospod doktor še vedno za vse svoje ljudi in za vsakega posebej, drugače nego oni, ki se navdušujejo za ves narod skupaj, da se jim ni treba zmeniti za posameznika, ki je potreben.

Zato je tudi zatožil Osat Danici Ernesta, da hodi preveč z Rudolfom, ki ga bo pohujšal. Danica je poklicala takoj brata na odgovor; ta pa se je izgovarjal, nekoliko zbežan in zardel, da ne zahaja k Mraku pravzaprav zaradi Rudolfa, ampak zaradi Julke, ki ga ne bo pohujšala.

Metropolitan Drug Store
N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna
JOHNSONOV
"BELLADONNA" OBLIŽI

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

SLABOTNEM + ČLENKIH
PLUŽNEM IN PRSNIH BOLEZINAH
MRAZENJU + ŽIVOTU
VNETJU OKRASN MEREN
PRELAJENJU
BOLISTH + LEDJEM
BOLISTH + KRIZU
HIGIENI KASLU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

NEVMAZEMU
HROMOSTI + ČLENKIH
BOLISTH + KOLIKU
BOLISTH + ČLENKIH
NEVRALEGI, PROTINU
OTRLOSTI IŠČE
SLABOTNEM KRIZU

Rojaki in rojakinje! Kadar imate kaj moške ali ženske obleke ali perila za očistiti in gladiti, ne pozabite na našo slovensko firmo — WILL COUNTY CLEANERS AND DYERS S. KODIAK, lastnik. Office and Works, 302-304 Walnut St Joliet, Illinois. Chicago tel. 3131. N. W. tel. 814. Pokličite nas po telefonu in naš avtomobil odpelje in pripelje obleko na vaš dom. Naše cene so zmerne in delo garantiramo.

Slovensko Katoliško **Marije** (S. C. M. B. Society of) Ustanovljeno 15. avgusta 1909 PITTSBURGH.

Vnebovzete St. Mary's Assumption Organizirano 2. aprila 1910 PENNSYLVANIA.

GLAVNI ODBOR:
 Predsednik: FRANK ROGINA, 36-48 St., Pittsburgh, Pa.
 Podpredsednik: MATH. MAGLESICH, 3440 Ligonier St., Pittsburgh, Pa.
 Tajnik: JOSEPH L. BAHORICH, 5148 Dresden Way, Pittsburgh, Pa.
 Zapisnikar: GASPER BERKOPEK, 4927 Plum Alley, Pittsburgh, Pa.
 Blagajnik: JOHN BALKOVEC, 5145 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:
 Joseph Pavlakovich, 54 Low Road, Sharpsburg, Pa.
 John Šutej, 5113 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.
 Frank Mihelich, 4808 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNI ODBOR:
 Joseph Jantz, 4502 Buttler St., Pittsburgh, Pa.
 Frank Trempus, 4628 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
 Anton Zunic, 1037 Peralto St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Bolniški obiskovalec: WILLIAM TOMEK, 4811 Butler St., Pittsburgh, Pa.
 Društveno Glasilo je: "AMERIKANSKI SLOVENEK", Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve se naj pošiljajo na tajnika. Vse pritožbe pa I. porotnika.
 Kojak! Pristopajte v to društvo, katerega cilj je: Pomagati onemoglim. Večja družba — Boljša podpora.
 Društveno Geslo: "V slogi je moč."

VELKO V VOJSKI.
 Resničen dogodek.
 Bulgarski spisal Ivan Vazov.
 Poslovenil Aleksaj.

Ko so ga poklicali k vojakom, se je skrivil v skednju v slamo... Stari oče je šel v mesto, da bi izročil pri uradu, naj mu puste sina, ker je njegov edinec in nima nikogar drugega, ki bi pasel vola in obdeloval polje.

Doma je ostala le stara mati, ki naj bi vse one, ki bi vprašali, kje je Velko, odslovlila.

"Vida... poklič! Velka!... Iti mora v mesto... je rezervist... Naj vzame puško s seboj..." ji je rekel župan.

"Velko ni doma, moj sinko!"
 "Mati Vida!... Morebiti se je Velko skrivil?..." vprašujejo rezervisti, ki hodijo mimo.

"Ne, sinovi!... Kam naj se skrrije?... Že od predčerašnjim ne vem, kje je... Saj vendar ni ničvrednež!... Saj ga vsi poznate..."

Toda sedaj prihaja Ivan Morisvina, vodja rezervistov. Oborožen je od nog do glave. Vsakdo ga pozna kot grozovitega človeka, in vsi vaščani trepetajo pred njim.

"Mamica!... Če ne bo Velko jutri zgodaj zjutraj pred našim odhodom na mesto, mu jih bom dal naložiti sto s palico, kakor hitro ga dobim!... Dobro si zapomni!..."

"Toda kako?... Mene umorite, kakor hitro ga dobiti!... Saj vendar ni ničvrednež!... Ali ne veš tega?... mrmra prestrašena mati Vida in misli na Velka, ki sedi v skednju..."

"Sto udarcev s palico iz najstrašnega lesa!... Niti enega manj!..." je ponovil Ivan in odšel.

In Velko? Trepetajoč kot v mrzlici je gledal za njim skozi neko odprtino, ki jo je napravil v strehi. Slišal je grozljive strašne Morisvine in je bil še bolj prestrašen.

Hitro je zdrsil v kot pod stropo, zlezal v slamo in se zaril vanjo do vratu.

In v tem položaju je ostal do večera.

Drugi dan zgodaj zjutraj gleda skozi razpoko; na ravnem prostoru na vasi stoji množica rezervistov, vsi njegovi tovariši, vsi zadovoljni, vsi v uniformah in na njihovih čepicah, ki so okrašene z jenskimimi cvetlicami, se svetijo v solncu majhni zlati levi... V njih imajo majhne bukove vejice, s katerimi so si okrasili tudi puške... Patroni, nabrani kakor biseri na verižico, se križajo na njihovih prsih...

Tihota je nastala med posameznimi skupinami. Rezervisti so se postavili prav ob njegovi koči v lepo vrsto.

Od krme sem je prihajal Ivan Morisvina. Pokrit je bil z visoko kapo, na kateri je bilo pritrjeno belo pero.

Obstal je pred vrstami, jim nekaj povedal, in dal z roko znamenje... pričeli so korakati, enakomerno, urejeno, on pred njimi. Za njimi pa se je pomikala pisana množica sorodnikov in prijateljev, ki so prišli, da bi se od njih poslovili.

Glasna pesem je zadonela, ubrana... Velko je prisluškoval... ni se mogel naveličati sladke melodije... In lepa pesem je odmevala po vasi... se dvigala proti nebu...

Odšli so... izginiti so... Semintja mu je prinasel veter odmeve pesmi, ki je utihnila v zraku.

Vendar je nekaj lepega ob času vojske... V prsih Velka je vztrepetalo srce... Pogledal se je... Ves prašen od nog do glave, na njem visi slama in pajčevine... okoli njega težak vzduh, tema, zalega miši... in tintam skozi razpoke skromno sevajoči solnični žarki... kakor ukradena luč...

In tam... široka polja, jasno nebo, svetlo sevajoče solnce... Reka šumi v dolini, ptiči se dvigajo v drznem poletu v višave, in njegovi tovariši korakajo po zelenem polju in pojo...

Velko je tiho vstal in hitel v sobo, vzela puško, ki je visela na steni, šel v hlev, pobožal lepega voliča, skočil čez plot, da bi ga ne zapazila mati, in tekel po polju, kot bi ga kdo podil.

Rezervisti korakajo in pojo... kot zlate luči se svetijo bajoneti v solncu... Njihova zastava bajoneta kot velik ptič z razprostrtimi peruti...

Pred vsemi koraka Ivan Morisvina. Včasih se obrne nazaj, poveljuje in koraka zopet dalje, pokrit z visoko čepico.

Ko jih je Velko dohitel, je utihnila pesem, vrste so se razkropile in vsi so zakričali.

"Umajejtan!... Umajejtan!... Kako je s teboj?... Kakšen junak si!... Kje si bil vendar?..." so govorili nekateri.

"Umajejtan je prišel!..." so kričali drugi; "sedaj se ne bojimo nič več in gotovo ujamemo sultana!"

"Hajdi!... Hajdi!... Veseli bodimo!... Dalje!... Na noge!... Carigrad je naš!..."

In vsi rezervisti se smejejo in radovedno gledajo Velka Umajejtana, na katerem visi še vedno tintam kaka pajčevina.

Velko je zardel in molčal.

Ivan Morisvina se je smehljaj, toda kmalu nagubančil čelo in ostro za-

klical: "Dosti, dosti!... Čemu se tako smejete?... Dobro, Velko!... Dalje!..."

Rezervisti so se v redu dalje pomikali.

Toda predno so prišli čez prvi hrib, so prekrstili Velka iz Umajejtana v "Unterleutnanta" (podporočnika).

Zvečer so dospeli v Plovdiv. Prepričani so v novi vojašnici. Zjutraj je šel službojoči častnik okoli po vojašnici, pregledal Morisvino četo in odšel.

Velku je tukaj ugajalo: juha z mesom, nov vojaški plašč in tovariši in pesmi in zabave — vse, kar mu je požeželo srce. Privadil se je novega življenja, navad in govora vojakov... in nič več ni bil podoben prejšnjemu Velku.

Poveljnik ga pokliče.

"Tukaj!" zakliče iz polnega grla, se postavi ravno kot struna in gleda pred stojnika smelo v oči.

In drugi se iz njega norčujejo.

"Velko!..." zakliče Ivan Morisvina, ki je bil že častnik, "leva si prišel narobe na kapa!... Neotesani dečko!..."

"Na uslugo, Vaše Blagorodje!..." in Velko gleda s spoštovanjem svojega predstojnika.

Vedno iznova prihajajo nove čete novincev, katere dajejo v nadzorstvo rezervistom, da bi jih izučili.

Velko je dobil deset kmetov in pet meščanov. Ivan Morisvina je gledal precej pisano enega izmed zadnjih in ga je strašno stiskal.

Dobil je sedaj priliko, maščevati se.

"Velko!" pokliče svojega podanika na stran.

In ko je stal Velko poleg njega, je pokazal z očmi v lepi vrsti stoječe novince in ga vprašal: "Ali te ubogajo?..."

"Ubogajo, Vaše Blagorodje..."

"In vidiš tam onega velikana?..."

"Vidim ga, Vaše Blagorodje..."

"To je pasji sin... to je... saj razumeš?... Pazi dobro... ne dovoli mu, ganiti se... če slabo koraka, mu stopi na noge... če ne gleda čisto naravnost, ga udari po ustih s pestjo... ne prizanašaj mu... Pojdi!"

"Kakor ukazete!..."

Velko se je vrnil k svojim novincem in Morisvina je odšel proti mestu.

Velko ni mogel razumeti, zakaj je dobil ukaz, toliči onega dolgina. Marsikateri kmetje so med vajami pravi levi, in dolgin koraka najbolje. Ali se ni častnik zmotil? Ni mu hotelo iti v glavo, toda od takrat je bil vedno zmeđen pred dolginom, dasi ni vedel zakaj.

Zvečer ga je poklical Morisvina v pisarno.

"Velko, kako je z onim oslom?..."

"Kakor ukazujete, Vaše Blagorodje..."

"Ali so mu otekla usta?..."

"Nikakor ne, Vaše Blagorodje, zelo natančno opravi vse ukaze..."

Častnik je nagubal čelo.

"Slišiš, ti si kamela! Jutri pridem med vajami... Naj dela kakor hoče, v moji navzočnosti ga moraš dobro omerjati, sicer naj te vzame vrag!..."

Velko je prestrašen odšel.

Opazil je, da je bil gospod častnik veliko sitnejši kot zadnjič, in končno... kdo ve... morebiti je taka navada.

Naslednje jutro je prišel častnik k vajam z veliko gubo na čelu.

Velka je obilil mrzel pot.

Takoj po prvem povelju: "Ena, dve!" je stopil Velko k dolginu, ga prijel za obleko in rekel s temnim, slabotnim glasom, kot bi prihajal iz zemlje: "Prosim... Gospod!..."

Dalje ni mogel govoriti in proseče je gledal velikana. Nekateri vojaki, meščani, so se nehote smehljali, ko so videli Velka v tako sitnem položaju, da ni vedel, ali je v nebesih ali na zemlji.

Morisvina je zaškrtnil z zobmi, prebledel, skočil k Velku in ga udaril po obrazu, da se mu je vilila kri iz nosu.

To je častnika še bolj razjezilo, zaklical je: "Velko!... štiriindvajset ur zapora... brez kruha!..."

Žalosten je bil Velko vsled kazni. Vso noč je jokal. Oslabele je vsled bolesti. Spominjal se je svoje matere, ki vzdihuje kadarkoli misli nanj... svojega očeta, kateremu so odpovedale noge službo pri težkem delu... lepega voliča v hlevu, ki se ozira, kdaj bo prišel Velko in ga pobožal... Dolgo je mislil. Tretjič so zapeli petelini, prvi svetlobni žarki so se prikradli v sobo skozi okence. Kmalu se hode prebudila vojašnica, minil bo čas kazni in zopet bo šel na vaje... in zopet bo gledal nagubano čelo strogega častnika.

Ne... danes zvečer bo ušel... takoj, ko se bo stemnilo... Naj se zgodi, kar hoče.

Vendar Velko ni izpolnil svojega načrta. Ivan Morisvina je bil prestavljen, in na njegovo mesto je prišel pamenten, miren častnik.

In Velko je ostal.

Častnik je kmalu opazil Velkove vrline, njegovo ubogljivost in nepokvarjenost srca.

Nekega dne ga je pred zbranim oddelkom glasno pohvalil, ker je dobro opravil, kar mu je bilo naročeno.

"Izvrstno, Velko! Ti si vrl dečko!"

Želim, da bi vsi postali taki vojaki, kot si ti!"

Velku se je zdelo kot bi se povrnil v nebesa. Od tedaj naprej je bil pripravljeno, na prvi migljaj umreti za svojega predstojnika. Oživel je nanovo in pričel izpraševati tovariše, če bo kmalu vojska s Turki, ker bi bil namreč rad nasadil nekaj Trkov na svoj bajonet. Vedno bojevitiji je postal.

"Velko, ali boš v bitki pobil veliko Turkov?..." so ga izpraševali hudomušni tovariši.

"Njihove matere jih bodo objokovale."

"In kako jih boš potolkel? Saj še nisi bil v bitki."

"Kaj, jaz?" se je razjezil Velko, stopil na stran, zgrabil puško — in jezno suval v zrak z nataknenim bajonetom.

Vsi so se umikali, kajti pogumni Velko bi bil v resnici nasadil katerega na ostro bajonetovo konico, ki se je svetila v solncu. Nenadoma mu je položil nekdo roko na ramo.

Obrnil se je.

Pred njim je stal njegov častnik in ga smehljaje se gledal.

Velko se je vzruval in onemel vsled sramu.

"Rad bi te videl tudi pred pravim sovražnikom tako drznega," ga ogovori predstojnik.

"Kakor ukazete, Vaše Blagorodje!"

Bilo je leta 1885. Cel polk je bil zbran na Lačnem polju in je stal v lepi vrsti. Kmalu je prijaznil poveljnik na iskrem vrancu in naznanil, da je Milan, kralj srbski, napovedal Bulgariji vojsko in da bo odšel zvečer cel polk na boj, da bo branil meje očetnjave.

Po prvem, nenadnem čustvu zadovoljstva vsled vojske s Srbijo je nastala v Velkovi glavi velika zmešnjava. Dve reči ni mogel razumeti: prvič, zakaj se ne bojujejo Srbi s Turki, ki so hudobni in ne kristjani, in dalje, če je zelo strašno, peljati se po morju v Srbijo?

Toda ni imel časa, vse zvedeti; vsi so imeli veliko dela, tekali so semintja in spravljali skupaj svoje reči in končno odšli na kolodvor.

Na postaji je bilo veliko, veliko ljudi. Jokajoče matere so se poslavljale od vojakov. Deklice so krasile njihove čepice s cvetjem. Nekateri so vtaknili v puško cev smrekove vejice. Le od njega se ni nikdo poslovil, nikdo ni tožil, da odhaja na vojsko. Zahrepenel je, pa ni bilo časa; razvrstili so jih v posamezne skupine, godba je zaigrala, množica se je poslavljala s klij-

(Nadaljevanje na 8. strani.)

Ako hočete streho popraviti po za mal denar oglasite se pri

HOLPUCH ROOFING CO.
 COMPOSITION
FELT and GRAVEL ROOFERS
 Asphalt Roofing Over Shingles.
 Bell Telephone, Joliet 4213
 Office, Room 3, Forgo Building,
 614 N. Scott St., Cor. Crowley Ave.
 JOLIET, ILLINOIS.

FRANK ZABUKOVEC
 BRICK YARD BUFFET
 Slovenska gostilna
 500 Moen Avenue. Rockdale, Ills.
 Chicago telefon 3406.

Kadar se mudite v Rockdalu ste vabljeni, da posetite mojo dobro oskrbljeno gostilno, kjer dobite najboljšje domače in importirane pijače.

J. C. Adler & Co.
 priporoča rojakom svojo
Mesnica
 Telefon 101. JOLIET, ILL.

R. F. KOMPARE
 SLOVENSKI PRAVNIK
ADVOKAT
 V So. Chicago, Ills.:
 Soba 218—9206 Commercial Ave.
 Telefon: South Chicago 579.

Kadar se mudite na vogalu
Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v
MOJO GOSTILNO
 kjer boste najbolje postreženi.
 Fino vino, najboljša vina in smodke.
Wm. Metzger
 Ruby and Broadway JOLIET

NAZNANILO.
 Svojim znancem in prijateljem naznanjam, da sem se preselil v nove prostore, in sicer iz 209 Indiana St. na 1005 N. CHICAGO ST.
 Tu vam vsem lahko postrežem, kakor sem vam doslej, s fino pijačo vseh vrst.
JOS. LEGAN,
 GOSTILNIČAR,
 1005 N. Chicago St. Joliet, Ill.

ZA Zavarovanje
 proti požaru, mala in velika posojila pojdite k
A. SCHOENSTEDT & CO.
 203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169
 Joliet, Ill.

TROST & KRETZ
 — izdelovalci —
HAVANA IN DOMAČIH SMOCK
 Posebnost so naše
 "The U. S." 10c in "Meerscham" 5c.
 Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:
 108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.
 Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise
 200 Jackson Street JOLIET, ILL.
gostilničar
 VINO, ŽGANJE IN SMOCKE.
 Sobe v najem in Lunch Room.

W. C. MOONEY
 PRAVNIK-ADVOKAT.
 4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet
 Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

LJUDSKA BANKA
 Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu
Hranilnica Vlade Zd. Držav, Poštna Hranilnica in Države Illinois.
 Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženi denar. Pod vladno kontrolo.
3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.
First National Bank
 PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI SLOVENSKI POP
 proti žejji - najbolje sredstvo.
 Cim več ga pijesh tembolj se ti priljubi.
 Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.
BELO PIYO
 To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.
Joliet Slovenic Bottling Co.
 913 N. Scott St. Joliet, Ill
 Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Mestna Hranilnica Ljubljanska
 Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.
NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA!
 Koncem leta 1915 je imela vlog... K 48,500,000.—
 Rezervnega zaklada... K 1,330,000.—
 Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po
4 1/2 %
 brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo e. kr. deželne vlade.
 Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.
 Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5 1/2 odstotkov, izven Kranjske pa proti 5 1/2 odstotkov obrestim in proti najmanj tri-četrt odstotkov odplačevanju na dolg.

VELKO V VOJSKI.

(Nadaljevanje s 7. strani.)

cem: "Hura!" in vlak se je pričel pomikati dalje.

Že dva dneva je bilo čuti grmenje topov, ki je odmevalo po visoki Vitoš planini. Gora je zakrivala svoje jezno čelo v sive, goste oblake.

Razburjeno je tudi staro mesto Sredce, bulgarska prestolnica, na cestah zmešnjava in gnječa, na cestah žalost in srca — težka.

Povsod plapolajo bele zastave z rdečimi križi, mesto se je spremenilo v bolnišnico, neprenehoma prihajajo vozovi z ranjenici in z bojišča prihajajo vedno bolj žalostna poročila; grmenje topov se bliža, vedno strašnejše je, steklo v oknih se stresla.

Za Sredcem, v smeri proti Slivnici, je vsa cesta polna vojaštvaj; prihajajo: z Rodopov, od obrežja Egejskega morja, od Donave prihajajo ti junaki. Noči so spremenili v dneve, ne spijo nič, ne jedo skoraj nič in vendar so veseli.

Ali slišiš pojo v odgovor grmenju topov, čeprav so vsi blatni, le njihove puške se svetijo in v srcih je veselje. Vedo, da gleda nanje vsa Bulgarija in pripoveduje, kar od njih pričakuje, vedo, da Bulgarija zanje moli.

Kakor daleč sega oko proti zahodu, je cesta pokrita s pešci, ki imajo nasajene bajonete. Železna vozna kolesa škripljejo, nosijo težke topove in vozove s strelivom, če se izognejo, oblatijo trudne jezdece.

Strašen boj divja že eno uro na celi črti za Slivnico. Že tri dni grmijo topovi neprenehoma in milijoni krogel sikajo v ozračju. Gosta, modrikasta megla je razprostrta nad bojiščem in se noče umakniti.

Predčerašnjim so bili sovražniki trikrat močnejši, včeraj jih je bilo dvakrat več, danes so moči enake.

Boj divja povsod, na levem krilu, v sredini in na desnem krilu, kjer se nahaja tudi Velko. Bojuje se za deset drugih, izvršuje junaška dela.

Grič, s katerega so streljali Bulgari, je bil pred kratkim v srbskih rokah. Po večkratnem napadu se pregnali naši vojniki Srbe s te pozicije — sovražnik se je umaknil na nasprotni ležeče višavje, kjer se je ponoči dobro utrdil. Zjutraj koncentriral ves ogenj na nas in velika množina krogel se vsuje na našo pozicijo, ki leži nižje kot srbska. Srbi so nevidni. Tuintam se prikažejo med oblaki črnega dima čepice, a takoj zopet izginejo.

Ure potekajo, a boj divja dalje. Strašni ogenj iz srbskih utrd se vsak trenutek veča.

Naš oddelek hrani patrone in ne strelja zasto, čaka na povelje "Naprej!", ko bo odgovoril na streljanje z bajonetami. Med tem poslušajo naši mladeniči zvižganje krogel ali njihove zamolke padce na zemljo. In kakor hitro zagrmijo naši topovi, sledijo ž očmi granatam in kličejo: "Hura!" če krogla zadane.

Le Velko ne preneha streljati, samo on enakomerno odgovarja sovražniku in zato pade največ krogelj blizu njega. Najbolj ga je jezilo, da ni imel že od včeraj grizljeja v ustih, vsled neprestanega ognja niso mogli pripeljati kruha v utrdbe. Velko je tiho klel in streljal dalje.

Toda — lakota osvoji mesta. Velko je vstal se vzravnal in pričel brskati v nahrbtnikih mrtvih tovarišev, da bi našel grizljaj kruha. Ni slišal brečanja krogel, ki so padale ob njem vedno gosteje.

"Vlezi se na zemljo, Umalejtjan!" so klicali vsi, prestrašeni vsled Velkove neprevidnosti. Toda Velko molči, se vzravna in zopet skloni ter preiše vse žepce, končno najde kos plesnjivega prepečenca, in ravno stoječ ga vtakne v usta, da bi kljuboval Srbom. Krogla pribrenči tikoma ob njegovih ustih in odnese prepečenec daleč proč.

To je bila velika napaka Srbov. Velko se je razjezil. Da bi jih kaznoval, je dvignil roke visoko kvisku in krknil na vsi moč: "Hura! Hura! Hura!"

Nestevljivo krogel je padalo okoli divjajočega Velka na tla. In ni se zbal. "Nedolžnega varuje angel," pravi pogovor. Tovariši so mislili, da je Velko zblaznel, a se mu vendar niso mogli ustavljati in so na tleh ležeči kričali na Velkovo povelje: "Hura!"

Častnik se je čudil neustrašenosti Velkovi; toda igra bi se lahko vsak trenutek spremenila v tragedijo, in Velko je bil izvrsten vojak.

"Velko, na zemljo!" je poveljeval častnik.

Toda kakor bi bil gluhi, je pretil Velko še dalje z visoko dvignjenimi rokami Srbom in klical: "Hura! Hura! Hura!"

In na zemlji ležeči tovariši so ponavljali: "Hura! Hura! Hura!" Čudovito! Besnost poguma je naležljiva. Velkov klic je ohrabil vse, nekateri so se dvignili, da bi posnemali Velka, sedaj je bil on pravi poveljnik.

Častnik je nagubančilo čelo in zapovedal: "Umalejtjan, zapovem ti... na zemljo! Vsi na zemljo! Nočem nepotrebnih žrtev!"

Častnik je vstal in pogledal z daljnogledom, srbske pozicije.

"In res, Srbi so bežali. Vsled klica "Hura!" so sklepali, da Bulgari napadajo.

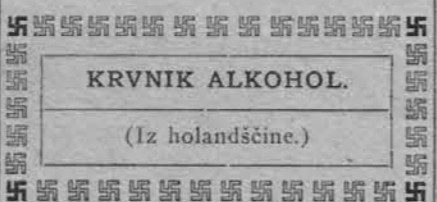
Dvajset minut pozneje so zasedli Bulgari srbske pozicije brez strela. Velko je ležal tri mesece v bolnišnici vsled rane na levi roki; ranjen je bil pri Caribrodu. Leva roka je bila od tega časa naprej nesposobna za delo. Vendar je še delal na polju in ostal vedno isti Velko Umalejtjan. Tovariši niso opustili prejšnjega priimka da niso mogli pozabiti, da je bil on tisti, ki je osvojil utrdbe pri Slivnici. Tudi on ni pozabil svojega junaštva in pri vsaki priložnosti je pripovedoval svoje spomine iz vojske.

Če je vojak vojašnica šola, je vojska njegova višja šola. In — resnično — Velko se je naučil veliko reči. Le ene stvari ni mogel razumeti dobri kmet: zakaj je bila vojska s Srbi?

Mi pametni politiki imamo takoj pripravljen odgovor na otročje vprašanje.

Toda zdi se mi, da je gotovo pri nas in pri naših sosedi še stotine in stotine dobrih kmetov kot Velko, ki še danes ne morejo razumeti, komu je bila vojska potrebna in neizogibna, ko so potrebovali le sonce in dež o pravnem času.

Priproste glave!



V vrtni lopi indijske hiše je stala mlada gospa. Bila je žena nekega podčastnika Marsa. Zamisljeno oko ji je zrlo vun v prsto naravo, njene misli pa so bile daleč od tod; plavale so tja v njen rojstni kraj onkraj daljnega morja. Cela njena preteklost je stopila pred njeno dušo. Oh, kaj bi dala za urice, ko je doma tekala kot deklica, ljubljena od vseh domačih! In ko je pozneje stopila v zakon z Marsom, kako je ljubila svojega moža. Toda tudi on jo je ljubil. Nobene želje ji ni odrekel, vsako količkaj naporom delo in težavo ji je prizanesel. Ko je moral pozneje oditi v Indijo, ga ni zapustila. Zapustila je vse domače in drago domovino in šla z njim v daljno, vročo Indijo.

Bila je tedaj še vedno z njim srečna. Saj je bil tako doberga in mehkega srca. endar ni bil popolnoma isti, odkar sta bila tukaj. Je pač imelo vroče podnebje tudi nanj svoj vpliv, posebno odkar je dobival opojne pijače. Večkrat je že prišel bolj pozno domov. Včasih je bil že tako slabe volje, da jo je že začelo skrbeti.

Kar zaslliš njegove korake. Prihaja. Kaj mu je, da je danes tako slabe volje, da gleda tako divje okoli. Kar stresla se je uboga ženska pred njegovim pogledom.

"Dragi mož, kako ti je?"
"Dragi mož, kako ti je?"
"Molči, nočem nič slišati od tebe!"
"Pojdi sem, to ni tvoja misel!"
Toda on jo sune proč.
"Tiho, drugače te ustrelim!"

Toda prestrašena žena še vedno ni mislila, da mení on resno in ga je hotela pomiriti.

Toda ta zagrabí svojo nabasano puško, pomeri nanjo in ustrelí.
Smrtno zadeta se zgrudi uboga žena zraven njega na tla.

Strel so slišali tudi drugi. Vdorejo v sobo in zagledajo žalosten prizor.

Mož stoji vredi sobe, onemel, kakor iz kamna, njegova žena pa v lastni krvi na tleh zraven njega.

Izprašujejo ga, toda on jim ne da odgovora. Ne vidi nič, ne sliši nič. Jasno jim je bilo, da jo je ustrelil. Pravica zahteva zadoščanja. Zato ga zvežejo ter odvedejo v zapor. Mirno, brez upora se jim da odvesti. Takoj, ko pride v ječo, zaspi.

Drugo jutro se zbudi. Gleda okoli sebe, gleda, in ne razume, kje je, kaj se je z njim zgodilo? Zakaj je prišel v ječo? Včeraj se je napil, no, da, napil se je že parkrat in ga niso zaprli. Zakaj so ga sedaj?

"Ne veste, da ste umorili svojo ženo?" vpraša ga njegov paznik.

"Jaz — umoril svojo ženo? — Je-li mrtva? — In da sem jaz to naredil?"

Mož je bil uničen. Tresel se je kakor trepetlika. Duška si je dal še le s solzami, ki so mu privrele iz potrtega srca.

Tudi paznik je bil ginjen.

"Ste li imeli kak prepiz ž njo?" vpraša sedaj paznik.

"Prepiz? Ž njo? Nikdar. Saj je bila najljubša, najboljša žena. Nič ni drugega krivo, kakor pijača. Kaj sem vendar naredil?"

mojo ženo in čast za mojo stotnijo. In kaj sem sedaj naredil! Srčca je izgubljena, čast izgubljena! Mlado življenje moje žene, moje, vse izgubljeno!"

Solze mu zaduše glas; tudi stotnik si je obrisal solze in rekel:
"Moj dragi, morem še kaj storiti za te?"

"Da, gospod stotnik, ko bom mrtev, vas prosim, povejte celi stotniji v moje mimenu, da je pijača ona vrvi, ki mi bo sedaj zadržila vrat."

"Dobro, izpolnil bom. — Želiš še kaj drugega, reci!"

"Pač, prosim, pišite mojim starišem, kaj se je zgodilo, toda, prosim, prizanašajte, kolikor le morete."

Stotnik mu je tudi to obljubil, in čez nekoliko časa je padel nesrečni mož kot druga žrtev strašnega pijančevanja.

Prešel je dan, dva, in še ni mogel izvršiti stotnik naročila podčastnikovega. Naposled le pravi svoji ženi:

"Podčastnik Mars mi je dal neko naročilo za mojo stotnijo in ne vem, kako bi to izvršil."

"Zakaj ne?"

"Nimam poguma."
"Nimaa poguma? endar, dragi mož, kako, da ne bi imel častnik poguma, kaj takega storiti?"

"Res ne vem, kako bi to povedal. Poslušaj, naročil mi je, da naj povem vojakom, da je pijača ona vrvi, ki mu je zadržila vrat. In ker sam tudi pijem, dasi malo, nimam nič kaj veselja, da bi to naročilo izpolnil. Čutim, da tudi jaz nisem popolnoma prost te vrvi."

"Toda, zakaj pa ne bi pustil pijačo? Odreži najprej ti vrvi!"

"Kaj, neham naj piti? Tudi enega kozarca ne bi pri obedu spil?"

"Zakaj ne? Jaz za svojo osebo ga bom lahko pogrešala."

Tedaj je pa podal stotnik vrli ženi roko in je dejal:

"Zopet si mi pomagala iz zagate, draga moja. Sam bom razglasil vojakom naročilo Marsovo in jim tudi povedal, zakaj nisem tega preje izvršil in kaj da sem sedaj sklenil. Za uboga tega Marsa je seveda sedaj prepozno, toda druge družine moremo se obvarovati tako žalostnega konca."

Bil je mož beseda.

Villa raztrgal ameriško zastavo.

El Paso, Tex., 3. jan. — Villovci so zabili železničen klin skozi srce orla na ameriškem ščitu na Združenih Držav konzulatu v Parralu in raztrgali ameriško zastavo v trake, ko so osvojili mesto dne 3. nov., je naznanil tuž ubežnik, ki je dospel semkaj danes.

To se je zgodilo, ko je bil ameriški konzulat oplenjen.

Gos kot lovka.

Neki posestnik v Strassburgu je velik prijatelj živali in ima med drugimi na svojem dvorišču gos in mačko. Mačka, lepa živalica, je nekoč ponesrečila in je od tega časa nekam trda, kar ji je posebna ovira pri lovu na vrabce. Posestnik je na svoje veliko začudenje imel priliko opazovati, kako je gos pomagala mački pri lovu na vrabce. Kar dobi namreč gos zrnja, tedaj pusti, da pridejo vrabci in zobjejo z njo vred. Potem pa nenadoma pograbi kakega vrabca, ki je najbolj predren, ki si si ji je najbolj približal. Zgrabi ga in ga kar neusmiljeno trese in ga zažene mački, ki preži nanj v bližini.

Misijonar Grubb

pripoveduje o vražah Lengua-Indijancev v Gran-Chaco. Sanje imajo za resnico. Neke pride k njemu Indijanec in mu reče, naj vendar plača tri buče, ki jih je bil ukradel z njegove njive. Grubb je seveda tajil, ker je bil nedolžen, a Indijanec je trdil, da jih je duša Grubbova ukradla. V sanjah je videl misijonarja nesti buče iz njive. O misijonarjih pravijo, da so čarovniki. Njihov čarodejec je jedel strupene korenine in mu ni nič škodilo. Grubb je pričel isto, hotec s tem dokazati, da je čarovnik goljuf. A Indijanci so rekli: To ti je lahko, saj si ti tudi čarovnik.

Pozor, Rojaki

Svojim znancem in prijateljem naznanjam, da sem otvoril svojo novo gostilno

kjer boste vedno najbolj postreženi z najboljšo domačo in importirano pijačo in dišečimi smodkami.

John Horvath

N. W. Phone. Corner N. Chicago in Jackson Sts., JOLIET, ILL.

LOKALNI ZASTOPNIKI(ICE) "A. S."

- Allegheny, Pa.: John Mravintz.
- Aurora, Ill.: John Kečevlar.
- Aurora, Minn.: John Klun.
- Bradley, Ill.: Math. Stefanich.
- Bridgeport, O.: Jos. Hochevar.
- Chicago, Ill.: Jos. Zupančič.
- Calumet, Mich.: John Gosenca.
- Cleveland, O.: Jos. Russ in Leo Kušljan.
- Chisholm, Minn.: John Vesel.
- Collinwood, O.: Louis Novak.
- Delmont, Pa.: Jos. Pavlich.
- Denver, Colo.: George Pavlakovich.
- Ely, Minn.: Jos. J. Peshel.
- Enumclaw, Wash.: Jos. Malnerick.
- Gilbert, Minn.: Frank Ulchar.
- Gowanda, N. Y.: Frank Zore.
- Great Falls, Mont.: Mat. Urlich.
- Hibbing, Minn.: Frank Golob.
- Houston, Pa.: John Pelhan.
- Indianapolis, Ind.: Martin Česnik.
- Iron Mountain, Mich.: Louis Berca.
- Ironwood, Mich.: M. J. Mavrin.
- Kansas City, Kans.: Peter Majerle.
- La Salle, Ill.: Anton Kastello in Jakob Juvancic.
- Lorain, O.: Jos. Perušek.
- Lowell in Bisbee, Ariz.: John Gričar.
- Milwaukee, Wis.: John Vodovnik.
- Moon Run, Pa.: John Lustrik.
- Newburg (Cleveland): John Lekar.
- Ottawa, Ill.: Jos. Medic.
- Peoria, Ill.: M. R. Papich.
- Pittsburgh, Pa.: Anton Sneller.
- Pittsburgh, Pa.: Urh R. Jakobich.
- Pueblo, Colo.: Mrs. Mary Buh.
- Rock Springs, Wyo.: Leop. Poljanec.
- Sheboygan, Wis.: Jakob Prestor.
- So. Chicago, Ill.: Frank Gorentz.
- Springfield, Ill.: John Peternel.
- Soudan, Minn.: John Loushin.
- So. Omaha, Neb.: Frank Kompare.
- Stambaugh, Mich.: Aug. Gregorich.
- Steeleton, Pa.: A. M. Papich.
- St. Joseph, Minn.: John Poglajen.
- St. Louis, Mo.: John Mihelecih.
- Valley, Wash.: Miss Marie Torkar.
- Waukegan, Ill.: Matt. Ogrin.
- West Allis, Wis.: Anton Skerjanc.
- Whitney, Pa.: John Salmich.
- Willard, Wis.: Frank Perovšek.
- Youngstown, O.: John Jerman.

V onih naselbinah, kjer zdaj nima mo zastopnika, priporočamo, da se zglašijo kdo izmed prijateljev našega lista, da mu zastopništvo poverimo. Želimo imeti zastopnika v vsaki slovenski naselbini.

Uprav. "A. S."

Prijetno.

Prvi penzionist: "Kam pa greš?"
Drugi penzionist: "Nikamor! A ti?"
Prvi penzionist: "S teboj."

Naznanilo!

Slavnemu slovenskemu in hrvatskemu občinstvu v Jolietu naznanjam, da sem otvoril svojo

novo mesnico in grocerijo

na vogalu Cora in Hutchins cest, kjer imam največjo zalogo svežega in suhega mesa, kranjskih klobas, vse vrste grocerije in drugih predmetov, ki spadajo v mesarsko in grocerijsko področje.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam. Moje blago bo najboljšo, najčistejšo in tudi po zmerni ceni.

Spoštovanjem

John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917
Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

Pristopite k največjemu slovenskemu podpornemu društvu.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE
(The Holy Family Society)

števn. 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod, vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1917.

Predsednik.....George Stonich.
Podpredsednik.....Stephen Kukar.
Tajnik.....Jos. Klepec.
Zapisnik.....John Barbich.
Blagajnik.....John Petric.
Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

John Štublar, John N. Pasdertz, Joseph Težak.

To društvo sprejema rojake in rojakinje in sicer od 16. do 50. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D.

To društvo ima že nad \$2,000 (dva tisoč dol.) v bolniški blagajni in je v 16. mesecih plačalo \$2,212.00 bolniške podpore članom (icam). Kdor plača takoj ob pristopu \$3.00, to je toliko, ko so plačali drugi člani zadnjih 6 mesecev, je deležen podpore v slučaju nezgode takoj po pristopu, drugače po 6 mesecih. Pristopnina je še prosta.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se glasi pri podnapredno društvo naj se glasi pri katerem odborniku.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljšo meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekazene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba za naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati naša našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1118.

FIRE INSURANCE.

Kadar zavarujete svoja poslopja zopet ogenj pojdit k

ANTONU SCHAGER
North Chicago Street
v novi hiši Joliet National Banka.

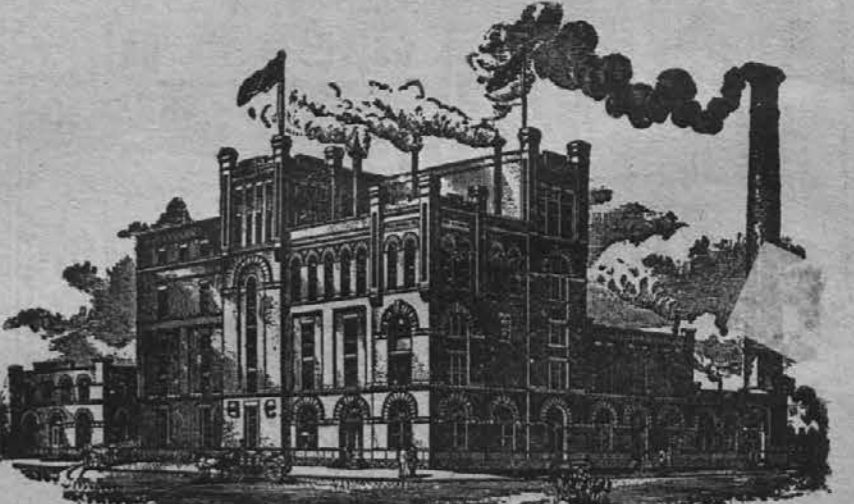
STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras

Chi. Phone 376 N. W. 927.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.



Fred Lehring Brewing Co.
JOLIET, ILL.
PIVO V STEKLENICAH.
Cor. Scott and Clay Sts....Both Telephones 26....JOLIET, ILLINOIS.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

- Kranjski Brinjevec, zabož (12 steklenic) za\$12.00
- Kranjski Slivovec, zabož (12 steklenic) za\$10.50
- Baraga, zdravilno grenko vino, zabož (12 steklenic) za\$5.00
- Ravbar Stomach Bitters, zabož (12 steklenic) za\$7.00
- Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zabož (12 stekl.) za\$10.50
- S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zabož (12 stekl.) za\$10.00
- Cognac Brandy, zabož (12 steklenic) za\$9.00
- Holland Gin, zabož (15 steklenic) za\$12.00
- Rock and Rye, Quarts, zabož (12 steklenic) za\$6.00
- Californijsko Vino, zabož (25 steklenic) za\$7.00
- Californijsko Vino, zabož (25 steklenic) za\$6.00
- Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po75c

Z naročilom je poslani Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Naročite zabož steklenic novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405. S. Bluff St., Joliet, Ill.